

Ecir Demirkıran

- Şiirler -

Yayın Tarihi:

10.02.2021

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Şiirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

Ecir Demirkıran

1957 tarih Siirt Kurtalan doğumlu olup, İlkokulu Kurtalan Beykent ilk okulunda okudu Ortaokulu Batman Ortaokulu Liseyi Batman Lisesinde okudu Eskişehir Anadolu Ünü ersitesi İktisadi ilimler fakültesi İşletme Bölümü mezunu olup, Türkiye Petrolleri Anonim Ortaklığında uzun yıllar çalıştı Ve bu kurumda Destek Hizmetleri Müdürü iken emekli oldu. Evli ve Dört çocuk babası Hala Edebiyat ve sanat Derneği 2.cibaşkanlığını yapıyor.

Adın Senmişsin Meğer

ADIM SENMİŞSİN MEĞER

Dağlardaki kar gibi,
Sende eriyorum yar,
Karşıma geçme öyle,
sana bakamıyorum
Suya aksin yansıyor,
Bakışın bana bahar
Özlemin kemiğimde
sızıdır biliyorum
Sen bende bir tutkusun,
adım senmişsin meğer
Susuz kaldığım sensin
bedenimse derbeder

Hala inanmadın mı,
sendeki bu evham ne?
Güvenin yoksa söyle,
çekileyim yolundan
Oysaki ne çok sevdim,
inanmıştım sevgine
Oyuncağın değilim,
bıktım ben bu oyundan
Dedim ya senden ayrı,
kalamam bu yerlerde
Sana olan sevgimden
akıl kalmadı serde

Şarkı alır götürür,
beni çok uzaklara
Kaptan kısma radyoyu,
anılar hala kanar
Merhemi yarda kaldı,
kalpte kapanmaz yara
Parelenmiş bu ciğer,
aşkla kavrulur yanar
Ey benim ruh ikizim,
dön artık bak sensizim
Bunca yılımı çalan,
sensin en büyük gizim

Serzeniş

Ecir Demirkıran

Anılar

ANILAR

İncitiyor anılar, umut sende bitanem
Bir daha geri dönsem, gönlünde yerim varmı
Yüzünde her zerrecik, hafızamda fettanem
Beni bu hale koyan, melal eden bir yarmı

Her hücremde payıdar, senden hatıra, durur
Uzağında olsada, sanki karşımda bu
an
Yüzüne bir baksalar, tenini aşk kavurur
Bakışlarda sessizce, bekliyor çoğu zaman

Serpilmiş gönlüme yar, kaplamış dört yanımı
Gülşen'imde sallanan Servi dalına benzer
Onu her gördüğümde, donduruyor kanımı
Gözleri yeşil mercan, yanaklar bal-ı anzer

Gülüşünde bir tad var, sabah yeli ne gezer
Endamında incelik, titrek ışık misali
Aydınlatır ruhumu, dolar hayaller süzer
Öylesine güzel ki, bir zerafet timsali

Halimi anlamayan, sana gözümle baksın
Duygular körüklüyor, gönlümdeki alevi
Gül yakarken bülbülü, birde beni o yaksın
Söylesin benden yana, dilde duran söylevi

Serzeniş

Ecir Demirkıran

Annem

Gözlerim bu yılda, umuda durdu
Çilekeş ömrümü, hasret kavurdu
Gözümde ışıksın, gönlümün yurdu
Öpecek ellerin nerede annem
Sensiz geçen her gün ölüyüm annem

Bu nasıl bir aşktır bitmiyor kalpte
Çizilen nakıştır, tırnakta, ette
Buluşur ruhumuz, bil ki cennette
Sensizlik bitmiyor, bitmiyor annem
Kaybolan her günüm, yitiktir annem

Seven evlat benim, her anne de, sen
Ayrılık acısı, bedende, desen
Hasretim, Araf'a yükselen kasem
Dualar çaresiz, avuç boş annem
Umuda yolculuk bitmiyor annem

Yokluğun omzuma dağlar yükletir
Tebessümün bende yürek titretir
Bakışın gönlüme Özlem ekletir
Ey sevgi mabedim, nerdesin annem
Gel artık ne olur, Yorgun'um annem

Kabrinde banada, yer ver, ne olur
Hasretim. Ölürsem, belki son bulur
Kararan dünyamda, acılar solur
Vuslat vakti yakın, bekle can annem
Kavuşmak cennetim, o sensin annem.

12-Mayıs Anneler günü. Bu şiirimi tüm annelere ithaf ediyorum, Anneler günü kutlu olsun

Ecir Demirkıran

Asuman

ASUMAN

Sevginin bir adı sen,
diğer adı ben
iki çoban yıldızı, dolaşır tepemizden
Gök yüzünden yağarken
Deli ruzgarlar kaptı
Belliki ruyalarda
Ne sen vardın nede ben
Birde yaşam Sevdamız vardı
Kimbilir ne haldedir
Çarmıha gerilmiş zaman
Sinemde gün batımı
Hala Gözlerde uyku
Şafaksa sökmektedir
Ah Asuman ah,
Ağır gelir varlığın
Yıldızları sür üstümüze
Süreyya ışığında
aşka, varalım Erken
Sivrilmiş Düşlerim var
Birinde çocukluğum
Birinde sen
benim güzel boşluğum
Azgın yarınlar kaplamış dört yanı
Kar yağar üstümüze kar
Kışımız kıyamet
Ha gayret biraz daha sabret
Van Gölü kıyısında serin bir günde oturmuş
Müştehir karakayadan güzel bir şiir okuyoruz
Isınır içimiz
Bizim öyle kirli ellerimiz yoktu asuman
Oysa dört yanımız zehir zemberek yalan
Balıklarla yarenlik
Güzel martılar kurar
Derdimizi ne bilsin
Nerden bilsin dalgalar
Serhadın ozanlarını dinliyorum
Suphanda yankılanır ağıtlar
Gölün bir kıyısında
Yaşar Kemal
ince cümali yazar
Zagrosun çığlığında yankılanır feryatlar
Ah müştehir hocam, yine hazana kaldık
Ne yaz gördük ne bahar.

İ

Ecir Demirkıran

Aşk Böyle Bir Şey

AŞK BÖYLE BİR ŞEY

Hafızamda bir tek senin ismin var.
Şahit olsun gökyüzü.
Bulutlar, döktüğüm göz yaşları kadar
İslatmadı gözlerimi.
İçim acıyor, bunca geçen zamana inat,
Bıraktığın günden beri ellerimi.
Kendimi büyülü anılara hapsettim.
Gün gelir, devran döner,
Sevda çiçekleri tekrar açar.
Umut dolu yarınlar başlar.
Gece karlığında
Yıldızlara nakşettim dileklerimi,
Mermer sütunlarda saklı tuttum.
Duvarlara yansıyan zemheri yalnızlığımı,
Küflu taşlarda dolaşan ayak izlerimi.
Kor yığını duygulara bıraktım .
Kader kurmuş tuzağını.
Sonbahar ayrılığı dokundu, gönlümüzün en dip yerine.

Gök yüzünü şutunsuz, yaratan rabbim
Hindukuş dağlarından, avazım döner.
Vursunlar beni,
Sana kavuşmanın bedeli buysa.
Oysa Sen hep benimleydin
Bana sorsunlar seni.
akan bir deli sevgi bendeki.
Yol arkadaşım,
Rehvan atım,
sırtında koşuyorduk dört nala
Bozkırlar bize dar
Dağları mesken tuttuk
Deli ruzgar fısıldar,
kulaklarda Kavgalı
bir tomar ses,
Kurşun döksünler,
Nazar niyetine,
Yol olup uzasın sevdan.
buğulu dünyamsın
Tut ellerimden.
Tutki sensizliği mi bilmesinler.

Aşkımız bir tık ötede,
Uzayıp gider sonsuzluğa.
Oysa biz
Dikenli tellerin ardına,
hapsettik
Tüm duyguları.
Kar ötesi beyaz,
Kar ötesi ıslak
Kar ötesi kardelen çiçeklerine tutsak

Martılar uçuşur,
dalgalı gözlerin.
Mavimsi bir dünya saklar.
Tut ellerimden
Tutki sensizliğı mi bitirmesin yasaklar

Ecir Demirkıran

Aşk Böyle Birşey

AŞK BÖYLE BİR ŞEY

Hafızamda bir tek senin ismin var.
Şahit olsun gökyüzü.
Bulutlar, döktüğüm göz yaşları kadar
İslatmadı gözlerimi.
İçim acıyor, bunca geçen zamana inat,
Bıraktığın günden beri ellerimi.
Kendimi büyülü anılara hapsettim.
Gün gelir, devran döner,
Sevda çiçekleri tekrar açar.
Umut dolu yarınlar başlar.
Gece karlığında
Yıldızlara nakşettim dileklerimi,
Mermer sütunlarda saklı tuttum.
Duvarlara yansıyan zemheri yalnızlığımı,
Küflü taşlarda dolaşan ayak izlerimi.
Kor yığını duygulara bıraktım .
Kader kurmuş tuzağını.
Sonbahar ayrılığı dokundu, gönlümüzün en dip yerine.

Gök yüzünü şutunsuz, yaratan rabbim
Hindukuş dağlarından, avazım döner.
Vursunlar beni,
Sana kavuşmanın bedeli buysa.
Oysa Sen hep benimleydin
Bana sorsunlar seni.
akan bir deli sevgi bendeki.
Yol arkadaşım,
Rehvan atım,
sırtında koşuyorduk dört nala
Bozkırlar bize dar
Dağları mesken tuttuk
Deli ruzgar fısıldar,
kulaklarda Kavgalı
bir tomar ses,
Kurşun döksünler,
Nazar niyetine,
Yol olup uzasın sevdan.
buğulu dünyamsın
Tut ellerimden.
Tutki sensizliği mi bilmesinler.

Aşkımız bir tık ötede,
Uzayıp gider sonsuzluğa.
Oysa biz
Dikenli tellerin ardına,
hapsettik
Tüm duyguları.
Kar ötesi beyaz,
Kar ötesi ıslak
Kar ötesi kardelen çiçeklerine tutsak

Martılar uçuşur,
dalgalı gözlerin.
Mavimsi bir dünya saklar.
Tut ellerimden
Tutki sensizliğı mi bitirmesin yasaklar

Ecir Demirkıran

Aşkın Elinden

Bendimi yokluyor, bir deli rüzgar
Döker içime bak, elinde sagar
Beynimde uğultu, senden yadigar
Sarhoşum dostlarım, aşkın elinden

Sevgimin coşkusu, dinmiyen haylaz
Lebi, şir-u şeker, gözleri yalaz
Üşüdüm derdinden, her yanım ayaz
Sürgünüm dostlarım, yarın elinden

Duygu yüklü içim, nefesim kesik
Aklımda birşeyler, duruyor eksik
Gönlümde yokluğun, koskoca esik
Gel kurtar diyemem, aşkın elinden

Yeni şiir kitabından

Ecir Demirkıran

Ayrılık

AYRILIK

Hayalimi süsleyip, varlığıma sabrettin
Yanımdayken Tükenmez umudumdur hasretin
Ok olur her bakışın, beni yakar hikmetin
Seni her anışımda, gönlümüz sızlar niçin
Belliki çarpar kalpler, bitmeyen sevgi için

Ayrılık alevinde, yandı yüreklerimiz
Yan yana dururduk hep, ayrıldı ellerimiz
Tükenen ömrümüzde, kördüğüm kaderimiz
Seni nasıl özledim, gel gör kalpte neler var?
Akıl serden uçtu yar, dolaşır diyar diyar

Zaman ilaçtır derler, yalan. Sakın inanma
Yıllardır uzak düştük, bu aşk bitiyor sanma
Sır değil bizimkisi, mahşere kalır amma
Bilki vaz geçmez gönül, bize tek çare ölüm,
Arkası yarınlarla, Sevdamız bitmez bölüm

Ecir Demirkıran

Beşinci Mevsime Kaldık

Yüreğimizde sancılar, anılar gölgeye tutkun
Yarınların hesabına, doğuştan akçe bıraktık.
Dehlizlerde saklanıyor, küfeler dolu gözyaşı
Kimbilir hangi annenin, gençlik çağına el attık.

Yaşantımız bir komedi, kaderimiz bize vurgun
Önümüzde kan celladı, sözü bir yokluğa attık.
Öyle bir geçti zaman ki, geleceğe gün kalmadı
Ömrümüz hep bir yerlerde, kandan bir balçığa battık.

Çapraz ateşe tutulduk, tasarlanan sokaklarda
Her on yılda bir yıkıldık, ardımız ızdırap seli.
Kiminin ömrü bahardı, kimi yazında besbelli
Yok edilen insanlığı, toprak altında bıraktık..

Sararan her bir yaprakta. Hazanın izleri vardır
Kimi yerlerde çignenir, kimini ruzgarlar taşır.
Terazisi bozuk dünya, mahşerde mizan kurulur
Ömrümüz çok yaman geçti, beşinci mevsime kaldık.

Ecel vurunca cepheden, anılar arkaya düşer
O gölge hüsrân közünde, gör nice yazgılar pişer.
Dört mevsimin beşincisi, bize diriliş muştusu
Evvel ahir, batın zahir, özde kader fevkalbeşer...

NOT. Yusuf Bilge ustadımızın bir öceki şiirime yaptığı yorumda kullandığı beşinci mevsim, öldükten sonra dirilme mevsimi olup, bana bu şiir için ilham kaynağı olmuştur, ustadıma saygılarımı sunuyorum,

Ecir Demirkıran

Bir İstanbul Masalı

Bir İstanbul masalı henüz on sekizinde
Ne günlerimiz oldu azraile nazire
Hükmederdik zamana delikanlı çağında
Şu kahrolası hayat bize kıydığı yerde
Deli kurşunlar kesti ansızın yolumuzu
Çalınan umutlardı bilinmez diyarlarda...
Benim imgelerimde şiirler çiçek açar
Sarılırdık dünyanın izge ışıklarına
Karanlık sokaklarda pusu kurdu çakallar
Elimde geleceğim umut tacirlerinin
Kaybolurdu varlığım hayat sinelerinde...
Cehennem sarmalıdır karanlık sokakları
Bu şehirde caddeler yamaç yollara çıkar
Sancısı ellerinde avaz çığılığı yelke
Umuda yolculukta ne canlar heba oldu
Saklanmıyor acılar buz kesen dehlizlerde
Raconu bilemedik, duçar olduk belaya
Taşı toprağı ZİR 'miş hayaller kan kırmızı
Acımasız anılar arşa yelkendir serde..

Ecir Demirkıran

Bir Sevdasın

BİR SEVDASIN

Gece saat iki, aklıma Batman garı takılmış
Bir elimde valiz, diğer elimde zehir zemberek duman
Tütüyor sigaram, efkarın en iyisinden
Bir o yana bir buyana
ayak seslerinin ritminde yürüyoruz
Sağ yanımda bir sokak köpeği
Bu şehir sarhoşlarını kaybetti mi ne
Kimbilir hangi şehirde
Sessizce,
bostan korkuluğu yoksulluğunu, taşıyor ellerinde
Oysa ne çok aşınaydık birbirimize.
itlere kaldık desene kurban
Ne dertten anlar, ne halden
Bir bilet benimkisi
İstanbul ile aramda
bir bilet mesafesi
Sağ yanımda ise hala sokak köpeği
Beraberce voltalıyoruz kaldırımları
Karanlığı soluyoruz, ışık hüzmelerinde
Oysa İkimizde Karanlıktan ürküyoruz,
Kimbilir hangi Yosma,
hayalinde biletçi amcanın,
gözleri kapalı
Biraz daha beklesem, horlayacak gariban
Mışıl mışıl Uyuyor koltukta.
bir tık sesi yankılanıyor,
Küçük camdan yansıyor öfkesi
Küfredercesine isteksiz bakışlar.
Defol be adam, gecenin bu saatinde
Der gibi, bakışları üstümde duruyor.
Bir bilet ver Batman, İstanbul olsun
Dedim de
Beni anlamıyor, ne beni ne hayallerimi
Oysa ben Batmanı feda etmişim. İstanbul için.
Hemde aşkın en güçlüsünden
Ben Batmana, Batman bana sevdalıyken bile.
Hasretim büyüyor beynimde
Ne Batmana yar olabildim.
Ne Batman bana
Çekilir hayallerim, boğulur geçmişim günlerin buğusunda tılsımlı yıllar
Sen Batman.
Ne sancılar çektin, sokaklarında
Yinede. Çok güzeldin.
Beraber büyüdük,
önceleri yadırgamadık,
ayrı kalmayı bilemedik
hayatın acımasızlığını okuyamadık
yazılan alfabelerin lehçelerinin,
ismini bile çözemedik
Sendeki tılsımı bilemedik be Batman

Bunca acıya sebep neydi
Sen büyüdükçe,
ben küçültüp yok olduğumda,
Tanımadığım bir sürü çehre döndü etrafında
Gelinlik kız gibiydin,
Peçesiz ve şuh.
Seni yar etmek istemediler bir zaman
Sense, gönül sarayımıza konmuştun
Sonra kandan, duvaklar serdılar üstüne
bana yar olmasanda, bende gönül yaramsın Batman.
Zaman her şeyin ilacı derler
Bunu en çok sen bilirsin
Serseri kurşunları.
Zemheri karanlığını.
ezraillerin kucağındaki ölümü.
Senden iyi bilen yok.
Bir daha gelmesin karanlıklar
Bir daha üstümüze üflenmesin ölüm
Nasıl da bağlanmışım, Batman yar olmuş bana

Ecir Demirkıran

Bir Şiir Okudum

BİR ŞİİR OKUDUM

Bir Şiir okudum,
içinde kuş cıvıltısı olan
Çiçeklerin açtığı,
hanımeli, nergiz kokuları
esen yelinde yaşam
Yağmur toprağa aşık
Bulutlar dağlarla sarmaş dolaştı.

Bir şiir okudum
yarin Endamı Selvi dala benzerdi.
Gökyüzü masmavi
kelebekler renk renk uçuşurdu
Bir gönül hikayesi dillerde
Oysa..
Sevdalar suç sayılırdı,
Ferhat dağları yarmış, mecnun çölleri
Kerem küle dönmüş kime ne
Ruhlar aşk diyarından Sürgün edilmiş
Zindanlar aşıklara mesken
Oysa tabiat tertemizdi
Ay daha parlak, güneş sıcaktı
Şairlerin yönettiği bir dünyaydı
Divan kurulmuş,
destansı aşklar okunmuş
Herbiri gök kuşağı gibi renkli,
bahar tadında berrak
Sabah yeli kadar serin duygular
bardaktan boşalırcasına,
akıp geçerdi zaman.
Ozanlar haykırırdı
" Erisin dağların karı '
Geçti ömrümün baharı
Ecel kapımı çalmadan
Durma gel ömrümün varı "

Bir şiir okudum,
içi bulanık
İçi kan kokan,
gök gürültüsünde kader
Zindan taşlarında Musalla taşı
Birikmiş aşıkların gözyaşı
Uzar gider mahşere doğru
Bırakta gideyim zindancı başı..

Bir şiir okudum aşka dair
Bir ucunda sevgi
diğerinde acı vardı.
Bırakta gideyim ne olur
zindancıbaşı

Ecir Demirkıran

Ecir Demirkıran

Bir Yanım Cehennem

BİR YANIM CEHENNEM

Damlacıklar düşer zehir zemberek
Dokunsam ateşten acı döşerler
Bir yanım zemheri, buz gibi titrer
Bir yanım cehennem anını bekler
Kim bilir kaderim hangi sehpa
Sicime oturmuş boynumu bekler...

Gurbet dedikleri anne özlemi
Çekenler ilikte hisseder onu
Ömrümün kaç günü yitik virane
Ağustos böceği misali kayıp
Karanlık geceye mahkûm hislerim
Bana kim verecek yok olan dünü...

Ağrıyan yanıma merhem sürülür
Faydasız doktordan beter ne varsa
Çelimsiz ömrümün gök gürültüsü
Bir ağıt yakıyor güya sevdiğim
Beyhude serzeniş ah u figanlar...

Kırık bir hikâye alıntı yıllar
Hiçbiri birine uymuyor oysa
Ne deli zamana çattı gidenler
Bir yanım cehennem, bir yanım cennet
Birinde Hasretim, birinde ser var

Ecir Demirkıran

Bitti

gece yıldız toplarken, gök yüzünden sen vardın
Bir elimde Süreyya, sense bana bakardın
Güneşim oldun desem, sanmaki abartı var
Saman yolunu senin, gerdanında saklardım

Sokulduk karanlığa, bin gece sürsün diye
Biterken beynimizde, anılardı hediye
Korkuyla dolanırdık, ay vurur üstümüze
Ayrılık gönülde kor, sarılırken sevgiye

Öylece dalıp gittik, sonsuzluk aleminde
Sürme çekili gözler, kurşundur kaleminde
Beni yazsan gönlüne, ferman dinlermi bilmem
Aşkımıza yer varmı, uzayın diliminde

Ey gönül fırtınası, diniver ömür yitti
Taşımıyan ayaklar, bizi makbere itti
Gül kokulu sularla, yıkanır bedenimiz
Azrail aldı ruhu, gör işte film bitti

Ecir Demirkıran

Bizi Yalçın Dağlara Çeken Bir Yanımız Vardı

Bizi yalçın dağlara çeken bir yanımız vardı
Kızıla çalan rengiyle sabah yeli esiyordu
Keklikler sarp kayalarda ötüyordu melodik bir tat bırakarak
Ve sessizliğe hançer gibi saplanan seslerimiz yankılanıyordu
Her birimiz yaşanmamış hayaller savurarak vadilerden geçiyorduk
Ve her birimiz yudum yudum zamanı içiyorduk

Bizim öyle büyük isteklerimiz yoktu
Gelecekte ürkmeden yürümek istiyorduk
Öylece keskin taşlarda törpülenmiş bir ömrümüz vardı
Hayallerin peşinde yeni hayaller yorduk

Zümrütten düşlerimiz elmastan gözlerimiz vardı
Bir şahin bakışında öylece uzuyorduk
Bizim öyle eşkiyadan korkan yanımız yoktu
Oysa kurşundan sert sözlerimiz vardı
Her aksam talana uğrasak bile
Gelecekte korkan bir yanımız yoktu
Şarkın esrarında kıvrılan bir ömrümüz vardı
Gem vurulmaz umutlarımız kopuyordu zincirlerinden
Oysa biz çetin bir iklime sevdalıydık
Öylece yaşama meydan okuyan bir ahdimiz vardı

Kar tanesi berraklığında gönül güzelliğimiz vardı
Bu yalın dünyamızda ayazdan titriyorduk
Karanlıktan ürküyorduk çünkü biz vadilerde yaşıyorduk
Ve hep zirvelere yürüyen hasret taşıyorduk

Yorulmazdık umuda giden andımız vardı
Karşı konulmaz sevdâ rüzgârında savruluyorduk
Ölümsüz aşkıydı göğsümüzde taşıdığımız
Bulutlara yükselecek inancımız vardı
Bizi biz yapan insanlık onurumuzdu.
Damarlarımıza sığmayan deli kanımız vardı.
Bizi yalçın dağlara çeken bir yanımız vardı.B

Ecir Demirkıran

Boş kaldırımlar

Sokaklar karanlık,kaldırımlar boş.
Bir dürtü içimde, koşmalı mıyım
Sokağın başında,yar durur ne hoş.
Varıp ta boynunu, sarmalı mıyım.

Duruşun bir serap, gel diyorsun da.
Varılmaz yerdesin, yorgun bedenim.
Sonu meçhul yolun son kavşağında.
Ne olur bir kere, kal sevdiceğim.

Ayaklar bedenden uzak duruyor.
Bu günden yarına,umut kalmadı.
Azrail göründü,son durak diyor.
Benimse incek gücüm kalmadı.

Ecir Demirkıran

Bu Sevginin Yeri Dar

Bu sevginin yeri dar, sığmıyor içime yar.
Bak ölümüm yakında, aşımaya zehir kattın.
Gözümde göz yaşı yok, gönlümse yağmur seli.
Avare gönlüme bak, nasıl da olmuş deli.
Dön diyemem dönsen de, bulamazsın sen beni.
Kovulduğun kapıdan, adın takılı kalsın.
Ağlasan neye yarar, gurur yaptığım sanma.
Bana bu haksızlığın, dokunuyor kanıma.
Bakma artık gözüme, ne sen varsın, ne aşkın.
Geçmişte yaşananlar, bırak ta bende kalsın.

Ecir Demirkıran

Bu Şehir Seninle Güzel

Bu şehirdir yanaklarıma bıraktı sıcaklığını
Ve Ayaklarım bu şehirde seni aradı Soğuk havalarda
Üşüyorken
Kaşlarımızda kırağı
Beni ayaz geceler değil
Senin yokluğun vururdu.

Acı ömrümüzün her anında gönlümüze dokunurdu
Bu balçık caddeler
Kirlendirken her yanımızı
Gözlerimizden akan yaşlarımızdı.

Sensizliği yaşarken serde
Bir ömür kilitlendiğim sendin
Aşkımız kime zarar
Delikanli bir kesit bu
Sessizliğin dağ gibi ufkumda büyüyordu

Yakar gönlümü vurur.
Sen yokken
Nefesin ısırılmaz yanaklarımı
Karanlık sokaklara izduşumun düşer
Camlarda varlığın Yansır
Bu şehir sensizliği alıp sırtıma vurur.

Korkularım hep sana akardı
Seni kaybetmenin hayali
Titrer
acılarım depreşir
Günahlarımı pranga yapar
Boynumda sensizliğin vebali
Bu şehir alır seni bağrında saklar
Benim gönlümde ise senin yokluğun durur.

Ey ezgileri hasret kokan
Gül rengi diyar.
Ey derde derman mısraları
Aşıklara merhem yapan şairler
Gül dağından yayılır aşk sancıları
Islatır gönlümüzü
Viran ederken aklımızı
Bu şehir güzelliği seninle bulur

Ecir Demirkıran

Canımdan Can Gidiyor

CANIMDAN CAN GİDİYOR

Günlerim heba oldu, bunca derdin içinde.
Özlemim kor ateşten, yar'e feryad ediyor.
Hep içimde yıllandın, şarap gibisin bende.
Kavruldum hasretinden, canımdan can gidiyor.

Gözlerine bakmaya, bir ömür veren olur.
Bakmaya kıyamazken, bu çan nasıl son bulur
Ciğerimden kan akar, varlığımın sebebi.
Kavruldum hasretinden, canımdan can gidiyor.

Gönlüme giden yolda, senin ayak izlerin.
Ne hoş geliştire böyle, eserken aşk yelleri.
Yüreğimde fırtına, dinmez duygular bende.
Kavruldum hasretinden, canımdan can gidiyor.

Ecir Demirkıran

Ciğerim Yanar

CİĞERİM YANAR

Dönülmez bu yolun, son ayrımında
Kaybettim ben seni, umutsuzum yar
Hangi uzak şehrin kaldırımında
Gönlümü çiğnedin, ciğerim yanar

Gök kubbe yıkıldı, kararan suya
Döküldü umutlar, sönmüş duyguya

Zincire vurmuş tüm duyguların
Aştan titriyor bak, hatıraların
Her şeye boş veren, garip hallerin
Çiğnerken gönlümü, ciğerim yanar

Gök kubbe yıkıldı, kararan suya
Dünyamı döndürdün, sönmüş duyguya

Özlemim yanıyor, yar gurbet elde
Kimseler düşmedi bendeki derde
Umudun ölüme döndüğü yerde
Elveda sevgili, ciğerim yanar

Gök kubbe yıkıldı, kararan suya
Döküldü umutlar, sönmüş duyguya

Serzeniş

Ecir Demirkıran

Dağlara Sevdam Düşer

DAĞLARA SEVDAM ÇÖKER

Gün gelir dağlara sevdam çöker
Gün gelir tüter umutlar
gelincikler açar,
Kırlara hayat düşer
bahar neyin derdinde,
sevdaya bir gül seçer.

Küheylan atlar,
rehvan kaçır
guruba karanlık çöker
Hey havar, hey havar,
kırlara hasret yağır,
dağlarımın kara bulutlar

Yazgımızda ki çizgi
çığ düşmüş gibi,
aşka murat biçer.
mavzer seslerinde,
gün delirir,
güneş çöker.

Berivan kızlar ağıtlar yakar.
Bir deli sevda yıkılır
avuçlarımdan.

Sabahın seherinde zirvelerde,
güneşin yüzü pişer.
Zor ki bir ölüm dolaşır,
Etraf kan kırmızı.
Zor ki sinsi katiller,
korkumuza korku Döşer.

Geleceğe tuzaklar kurulmuş,
etrafta ihanet yelleri eser
Benimse Gözlerimde
doğduğum yerler tüter..

Vur beni bir sabah
Bu bahar sende değilim, yaşam gözlüm
Kader yollarıma dikenler eker
Suçluysam, cezamı söyle,
Sağ yanımda, sen
Sol yanımda ceylanlar geçer.
Aşk iki gözlü çağlayan
birinde geçmişim,
Diğerinde Hasretim pişer..
Ne olur kal dediğim yerde dur
Umudum kesilir, yıkık hülyalar solur
Vurgun yediğim yerdeyim
Birazda sen vur,
geç kalma ne olur.
Geç kalma ne olur

Ecir Demirkıran

Dil Belası

Göçmen kuşlara yurt oldu
Geldiğimiz yar diyarı

Derde derman döne durduk
Bilemedik biz ağyari

Etrafta kızıl kıyamet
Başa gelen dil belası

Bohcamızda kıt kanaat
Olduk yokluk müptelası

Yolumuz sarp gider durur
takat kalmadı bedende

Attığımız her adımda
Kabre yaklaşır gidende

Bahtimiz kör sokaklarda
Dolaşırken adım adım

İlahi senden merhamet
Huzurda lütuf aradım

Seyru sefer eder gönül
Döner durur tenhalarda

Aradığı her ne varsa
Bulunmuyor oralarda

Yıllar öncesine döndük
Kimler okşadı gönlümü

İki damla yaş döküldü
Düşürdü ruha ölümü

Arşa vardı Özlemlerim
Giden dönmüyor ya Rabbim

Gulistanımda gül bitti
Beni saklamaz turabim

Bir sahtekar dünyadayız
Etrafımız n^ar çemberi

Aklı zayi ettik tümünden
Bulamadıkca rehberi

Ecir Demirkıran

Doğu Ezgileri ınlar kulaklarımda

Göz kapaklarımda çatlak zamanın izleri durur.
Kandahar ölüne uzar gibi sonsuza ürkek.
Ve deli ıyanlar alır akrepleri kum tanesinden.
Dayanmaz zehirlere, dayanmaz gamlı yürek.
Bir serap gibi gönlümde
sen.
yokoluş kıyısında
Nasıl da titriyordun.
Fırat derin vadilerde
Bir ölüm soğukluğunda.
kıvrılırdı heyhat
Bir yılan sinsiliği.
dolaşır
ıngırak sesleri uzar.
Melodi yankılar ezgilerinde
Hintli fakirin.
Ve sana uzanırdı hayaller tur dağını aşarak.
Atlı haramiler dolaşır devşirme avında.
Eşkiyalar yol keser İpek Yolu'nda
Öylece kervanlar yol alır gider. Gelinlik kızlara umut olur rengârenk giysiler.
Vahşi doğaya yol alırdık saat çok erken
Derin vadilerde yankılanırdı ecinni sesler
Siyabend ruhu dolaşır Süphan Dağı'nda
Anlatır ceylanlara aşkını en deli ağında
Van Gölü'nde gözlerinin rengi tamara
Karşı yamaçta Necati Cumalı derinden bakar
Ve Ereğ Dağı'nın karı saçlarında
Ürkek dağ keçisi olurdu
Bu coğrafyada sevdaya ömür biçilir
Ve kanlanır eteklerin üstünde beyaz bir tül
Mezara kanlı yaşlar dökülür usul usul
Bir yazgı öylece kaybolur gider
Bir anne böğründe keder
Yol alır umuda
sevgiler tükenmeden.

Ecir Demirkıran

Dönerim Sanma

DÖNERİM SANMA

Artık hatırimi sormaz olmuşsun
Beni efkarımla bırak istersen
Nehir olup, aşka, duvar örmüşsün
Hasretin içimde, bitir dilersen

Sani mecburmuyum, böyle sevmeye
Bilki aşık isem, kör oldum sanma
Gururum çignenmiş, aşk dilenmeye
Bir cevabın yeter, bari sen yanma

Gönlümde ateşin, volkana benzer
Ruhumda her nokta senden bir ezber
Şeni kaybedişim, aklımı ezer
Ömrümce gölgende kalırım sanma

Yıkık ömrümün soğuk mevsimi
Buzdan hayaletin kesti sesimi
Anlamsız duygular, son hevesimi
Tüketti boş yere, dönerim sanma

Elveda son anı'm, ilham perisi
Kapımı çalıyor, başka birisi
Bu aşkın sonu yok, gelmez gerisi
Bir gün döner diye, aldanıp kanma

SERZENİŞ

Ecir Demirkıran

Efsuni Aşk

EFSUNİ AŞK

Yarimi benzetemem, güneş, yıldız, havaya
Kaşı keman, dili zar, zülüfler düşmüş aya
Yanağında her zerre, döner sırça saraya
Yüzüne nur yansımış, yıldıza ne gerek var

kimi güneşe bedel, kimi aydan güzel der
Kimi mecnuna dönmuş, geziniyor derbeder
Kimi nekkaş emdama, inci nameler dizer
Yüzüne nur yansımış, yıldıza ne gerek var

Kaşının her telinde, cennetten huri gezer
Cemali aydınlatır, ışıktan bir yol çizer
Firakı cehennemdir, vuslat cennete benzer
Yüzüne nur yansımış, yıldıza ne gerek var

Kurbanlık aşık gibi, boynumu uzatırım
Bunca yıl çile çektim, hiç mi yoktur hatırım
Gittiği tüm yerlere, çizilmiş aşk satırım
Yüzüne nur yansımış, yıldıza ne gerek var

Serzeniş

Ecir Demirkıran

Efsunlanmış Aşk

EFSUNLANMIŞ AŞK

Sana hasreti yaşamak için, seni sevmek lazım
Bunu en iyi sen bilirsin
Gözlerimi her kapattığımda senin gözlerinde gezinmek
Nedir bilirmisin
Her gün biraz daha ölümden uzaklaşmak demek
Seni yaşamak bir tutkuya dönüşmüş ise eğer
seni yaşatmak gerek
Bilki Seni soluyorum her nefeste.
Sürgünüm sanadır, zindanım sensin
Ruhumdaki son belirti
senin varlığın
Nerden mi biliyorum
Seni kuşanmışım çünkü
Elbise giyer gibi, seni giyinmişim
Dünyanın maviliği,
Denizin efsunlu derinliği
Dağların Gözlerimde büyüyen yanı,
Birde insanların duygulu anı
Yani Hayalim
Yani Valığım
Nefes alışım
Hayata bağlılığım sensinde ondan
Ben sende ne buldumda özgürlüğümü senin yolunda harcadım.
Adını koyamadığım, bu sevdanın ne olduğunu bilmiyorum
Hep seni sorguluyorum
Ya sen bana bir yar, yada annesin
Ya bir arkadaş ya sevgilisin
Adını koyamadığım ama içimde hep taşıdığım bir sevgisin
Bu yüzen sana dokunamıyorum
Şair diyor ya " bilseydim hiç Severmiydim, yanarmıydım ateşte"
İşin en kötü yanı nedir biliyormusun
Ne senden vazgeçebiliyorum
Nede seni elde etmek gibi bir duruşum var
Ben belkide hep böyle sevmek istiyorum
Tuhafliğim duygularımdan belli
Bunu biliyorum
Bilki seni sonsuz bir aşkla seviyorum
Bunu hep içimde hissediyorum
Adına efsunlu aşk diyorum

Ecir Demirkıran

Ey Yar

EY YAR

Bad-ı sabah esme çılgın, gül zülüfler dağılır
Ruhum bitap düştü ey yar, cevr ile
Ömrüm sağılır
Selvi revan, Dılışkestim, yolunda bi çareyim
Dile düşmüş pürmelalim, bedenden ruhum alınır

Bakışlarım öne düşer, gamzende içerken aşkı
Mecnun diyarına düştüm, terk eyledim evi barkı
Şürgünüm ölümle biter, bu hayat penceresinde
İçim yanar, gönül susmaz, yamandır feleğin çarkı

Neyleyim söyle hayatı, gülen gözlerinden ırak
Bir kerecik olsa bile, aklımı özgürce bırak
Şu kahrolası dünyada, senden başka yok dileğim
Ayrılıklar yaman vurur, ser sefil bıraktın bir bak

Aşınayım, güzel yüzlüm, Mehtabı karartır cildin
Irak düştün gönül yorgun, söyle nedir benle derdin
Ben seni özler dururken, yaban Ellere post serdin
Mehtabın ılık ışığı, gönlümde vuslata erdin

Serzeniş Şiirler

İ0

Ecir Demirkıran

Eylül Hüzünü

Her eylül hüzün başlar, yaprak dökülür daldan
sanki ölüme giden, bir matem çığığı var
Sararan herbir yaprak, rengini alır baldan
Bir uzun yolculuğun, sonuna geldik havar

Tatlı bir esintidir, okşar ruhuma dolar
Ey gençlik acelen ne, bu rüzgar gidişinde
mahşere gider gibi, kısalıyor bak yollar
Hala aklım almıyor, beden neyin peşinde

Yaklaşıyor gün be gün, tüm alem aynı yerde
Bir gülün kaderinde, yol alır tüm umutlar
hani nerde çocukluk, delikanlılık nerde
kayboldu birer birer, serde kara bulutlar

kurşunlar delip geçer, ufuk kan kırmızısı
Bir Çocuk gözlerinde, yaşam anlamsız bakış
Canavar duygularda, dinmez hayat sızısı
Başlamadan bitirir, bu umutsuzca yakış

Geldi hazan mevsimi, mahzun ve buruk her yer
yıkılır üstümüze, neşemizden yok eser.
hüzünde ne şarkılar yazıldı birer birer
Kimi nihavend çalar, kimi hüzzamdan eser

Ecir Demirkıran

Gelde bana sor

Giden yıllarımı, sorgular beynim
Elimde bir tutam, pişmanlık kaldı
Beyhude maziye, akar giryanım
gönülde ayrılık, gözde yaş kaldı

Ömrümün her anı, papatya falı
ne çıkar bahtıma, bekleyip durdum
Şu kırık gönlümün, sensin vebali
Boş yere aklımı, seninle yordum

sürükler yarınlar, bilinmez yere
Bu yolun çıkmazı, olmuyor çare
Haykırsam sitemim, çıkar göklere.
içimde duygular, ulaşmaz yare

Sana hasretimi, gelde hayra yor
Ayaklar ters dönmüş, varmaz dünyana
Ahvalim bilmezsen, birde bana sor
Korkular umutla, durur yan yana

Ecir Demirkıran

Gönlümün Kıyısında Duran Yıldız Gibisin

Ulaşılmaz yerlerde bir sen kaldın bir de ben

Gönlümün kıyısında duran yıldız gibisin

Dokunur gibi sana zamansız gittin neden

Doluyorsun gözüme yağmur taneciğisin.

Yürüdük uzaklara hayallerle avunduk

Tırmanır duygularım sevgi nirvanasına

Bölük pörçük dururken anılara tutunduk

Bahtımız sevdamızı çarpar yüz aynasına

Bu kader oyununda ikimizde kaybolduk

Bir gırdapta boğuldu hayat denen çarkımız

kavurdu güneş bizi, mecnuna diyar olduk

Umuda yolculukta hep hüsrandı aşkımız

Ecir Demirkıran

Gönül

GÖNÜL

Bakişın gül kurusu, kokun amber kokusu
Nasıl methetsem canı, bende sevda dokusu
Bedenimde takat yok, sende Allah korkusu
Çile dolu bir aşka, müptela ettin gönül

Sırrını bilen var mı, meçhule giden yolun
Hangi zindanda mahpus, aşıklara bir sorun
Herbiri ayrı ceza, her cezada bin eza
Yanan garip bedende, kaybolup gittin gönül

Sabretsek neye yarar, aşka biçilmez karar
Habis hastalık gibi, çökmüş bedenim sarar
Korkarım ecel geldi, durmadan kapı çalar
Nice Tabibe sordum, Biçare kaldı gönül

Hayal ile açıldık, aşk denilen ummana
Kader elinde tutsak, şans hep çileden yana
Zehir oldu her nefes, aldıkça kana kana
Şu hayat oyununda kefeni giydi gönül

Serzeniş şiirler

Ecir Demirkıran

Gönül Hırsızı

Yakalandım düngece bir gönül hırsızına
Bir utangaç haldeydi, soramadım kendine
Şöyle bakınca yerden, yansıyorken yüzüne.
Gamdan öte hüznüydü, dokunurken derdine

Kaldırımlar şahittir, ben ona dokunmadım.
Bestelenen notada saklı dururdu aşkım.
Her sokakta fısıltı, yollarda adım adım.
Geç kaldım meyhaneci, diyemedim kendine.

Beynimde zonkluyordu, sarhoşların narası.
Kırılan şişelerde, efkarın son damlası.
Gecenin son deminde, bende gönül yarası.
Sancısı çekilmiyor, diyemedim kendine.

Ecir Demirkıran

Gözlerin

GÖZLERİN

Gözlerin ıslak durur yüzüme bakma benim,
ağlıyorsun tenine dokunurken
ellerim
Ey gönül tesellisi Azad et hislerimi
Sarıldım hayallere, umudum Allah kerim

O bakışki mührünü vurur beynimi çalar
şu gönül oyununda, yoruldum bu aralar

Damarımı kan diye sevdıyla dolduruşun
sevgine hasret kaldı içimde her duruşun
kaç sevdalı yürek var, benden başka sen söyle
Sokulursun ruhuma öldürüyor vuruşun
21.08.1976

Ecir Demirkıran

Gözlerin Bende Kalsın

GÖZLERİN BENDE KALSIN

Sen git, gözlerin bende kalsın
Okyanus Mavisi gözlerin
Gecenin karanlığında üstüme dökülür yıldızlar
Gözlerini saklıyordu ellerim
Ben sana değil
Gözlerine aşığım
Keşke bilseydim, bana olan meylini
Keşke ziyaret edebilseydim gönül mabedini
Oysa uzaklığın Hasretimde saklı
bense gözlerine aşığım
Beni düşündüğünü bile bile
Yorgunum,
Çaresizliğin yol kıvrımında
Çarmıha gerilmiş
Ölüm vaktimin son demindeyim.
Biliyorsun ben sana değil
Gözlerine aşığım
Bütün şiirlerimde senin gözlerin gezer
Bütün hayallerim de gözlerin yansır
Dokunmak istemesemde
Bir yokluk benimkisi
Görünmez dünyaların uzağında
Uzayın derinliği gözlerin
Ben sana değil
gözlerine aşığım
Düşlerim serpili durur
düşüncem
Saman yoluna düşmüş gibi
Bir ışık bulmak için sana gelirken
Şiirlerin gizemli perisi
Seni benden soranlara cevabım
Ben sana değil
Gözlerine aşığım

Ecir Demirkıran

Gözlerinde asılı kaldım

GÖZLERİNDE ASILI KALDIM

Şair olacağım,
Seni bulmak için.
hayallerimi hep gök yüzüne astım,
Seni,
ellerini,
Bana dokunan
Bakışlarını
Düşlüyorken...
hep gözlerinde asılı kaldım
Senin gözlerin
benim umutlarımdı
Ve ben hayallerimi hep gök yüzüne astım,.
Sokuldum ara ara gönlünün kıyısına
Hep özlem vardı
Hep sana
Hep sana akardı.
Dedim ya
ben hep gözlerinde asılı kaldım.
Ve düşlerimi gök yüzüne astım.
Hani yıldızlar kayardı
Sendin diyordum..
Oysa dokunmadan
Hep iska geçtin.
Gecenin bir yarısında
Seni düşler haneme hapsettim
Saat tam sıfır üç, ottuz yedi.
Ve hala gözlerinde
Asılı duruyordum.
Bir Çocuk ağlaması
Korkularımı bölüyor,
Yolcuyum sana.
Seni bulamadığım yollar ayırdı bizi
Seninle hiç olmadığım,
anılar
Kadar serap,
Kuşkular kadar tedirgin,
Oysa her yanıma acıtan sendin,
hep yanımdaydın
Ve ben hep gözlerinde asılı duruyordum.

Ecir Demirkıran

Gül Goncası

GÜL GONCASI

Gözüne mil çektirmiş, kahküller düşmüş yüze
Yanağa ben yaparak, pek yakıştırmış öze
Endamında zerafet, Nazını süze süze
Sanki ceylan yavrusu, gül goncası nazenin

Mest eder bakışları, ılık yeller estirir
Gülüşü başka afet, kalbe mekik çektirir
Gerdanda görünen su, gönle şifa ektirir
Sanki bahar yelinde, gül goncası nazenin

Rabbim güzel yaratmış, söze hacet ne gerek
Sandım Kınalı keklik, iner suya sekerek
Mehtabın aydınlığı, gökyüzünden
süzerek
Süreyya yıldızıymış, gül goncası nazenin

Yıkık virane ruhum bu aşkın penaçesinde
Fermanım dolaşıyor, dilin her hecesinde
İrem bağında gördüm, gönül çerçevesinde
Resmine bakıp durdum, gül goncası nazenin

Gece kuşları olduk, yıldızları saymaktan
Şayet baban görürse kurtulmam dayaktan
Niyet sana gelmekti, geçemedim sokaktan
Takibim de Azrail, gül goncası nazenin

Yazdığım her satırda seni sayıklar dilim
Sanki akşam güneşi, suya vurur kandilin
Mezar taşıma yazdır, yare hasret safdilin
Son dileği benmişim, gül goncası nazenin

Ecir Demirkıran

Gül Karası Gözlerin

GÜL KARASI GÖZLERİN
Yürüdü gün boyu ayaklarımız.

Derdimiz büyüktü yağardı gökten. Pervasız dünya sardı dört yanımızı
Ve diken topladık kandamlasından
Öylece uzandık durmadan ufka
Ne umut yükledik ne medet dünden
Bir şafak estirir saçlarımda sen Dokunan yeli içime çeksem
Hayale ram olan güneş gibisin.

Beni ısıtacak ışığı bulsam
Alıp gül karası gözlerin seçer Hapsetsem gün gelir tüm sevdaları
Bana yıkanacak ateş olursun Mahşerimsin kalpte duman karası
O vaha gözlerin gül goncasıdır.

Felek sen yıktın sarayımızı
Kırlangıç misali savurdun bizi.
Süzüldük bir anda yol kıvrımına Bükülmüş giderken çok uzaklara Sürgüne gönderdin
tümünden aklımı

Denizler taşırken sandalımızı Titrek dalgalar döverdi bizi
Ufukta korsansı bulutlar gezer.
Korkular Araf'a yükselir birden.
Celladın darbesi yıkar enseden.
Kan revan dökülür bakışımızdan.
Fermanı kesilen mahkûmlar gibi.

Ayrılık seherde olur sanmıştım.
Görmedik yaşanan son günümüzü

Serzeniş adlı şiir kitabımdan

(Serencam adlı şiir kitabımdan)

Ecir Demirkıran

Gül Kokulu Sevgilim

Gül yanak olmuş sende, yanağa değen benim.
Bade dudaklarında, şerbete dönen benim.
Ezgilerden yükselen, ömre bedeldir sesin.
Hoş geldin, sefa geldin, gül kokulu sevgilim.

Od' unda yanan gönül, bilki meftundur sana.
Semazenim kapında, dönerim yana yana .
Hazan olur içimde, sensiz geçen her yılım.
Sefa geldin, hoş geldin, gül kokulu sevgilim.

Dılışkest'tir yolunda, zehir olsada bade.
İlacı sende gönül, bakışı deva derde.
Kabrimde Fatiha'yı ,eksik etme Seher'de.
Sefa geldin, hoş geldin, gül kokulu sevgilim.

Gözlerinde yaradan nuru yansıyor olmuş.
Bu halini görenler, akıldan oluyormuş.
Yalın ayak gezerim, ben bende hiç değilim.
Şefa hoşgeldin, hoş geldin, gül kokulu sevgilim.

Ecir Demirkıran

Gül Yaprığı Üstüne

GÜL YAPRAĞI ÜSTÜNE

Sevdamızı nakşettik Gül yaprağı üstüne
Bülbül Görürde nazlı, okur aşk şarkımızı
Ey gönlü kırık bahtım, kandık yârin sözüne
Serde hazan mevsimi, öldürür aşkımızı

Nasıl güzel bakardın o yeşil gözler ile
Özlem hep sana doğru, akardı bile bile

Ayrılık bedende kor, kaderimize tuzak.
Aklımda kalan tek söz,adındır gelir dile
Gölgeler oyununda, vuslat bize çok uzak
Bakarken eridiğim, ay parçası yüzünle

Nasıl güzel bakardın o yeşil gözler ile
Özlem hep sana doğru akardı bile bile

Ecir Demirkıran

Gül Yüzlüm

Uzağımdayken kalbimin sancısı artıyor.
Durup dinleseydin bir an, bu kadar acı çekmezdim.
Ne ben gözlerinin maviliğinde erir,
Ne sen gönlümün derinliklerinde bulurdun kendini.
Sevda'nın sularında yüzerken,
Cehennemim değil senin sıcaklığın yakar.
Şu gönül hep sana yurgun.
Dönüp baksaydın eğer,
Senin için ölen birinin olduğunu görürdün.
Yaşananın en çekilmezi seninle olmaktır.
Ama bilki dokunuşun bana hayat,
Tebessümün topraktır.
Aklımdakilerini sana anlatamam,
Çünkü sen gönlümdekilerini bilemedin.
Bilki akılda olan bir gün unutulur,
Gönüldekilerse hep yanar durur.
Ve sen ne söndürecek bir yudum su,
Ne alevlendirecek rüzgar olursun.
Benim varlığım çok mu geldiki sana,
Yokluğundan umutsuz olayım.
Ben senden sadece gönlünü istedim,
Nasılsa verecek birini bulursun.
Acı çekişim sana haz verir bilirim.
Sana divane gönlüm eğlence olmuş.
Ne bırakıp gideceğin var,
Ne alıp seveceğin.
benden sana verecek ne varsa alıp götürdün ardına bakmadan.
Bana kalansa.
Sensizliğe giden..
Ve senin uğramadığın bir gönül bıraktığın...

Ecir Demirkıran

Güneş Titrer Yerime

Korkularım sığıyor beynimden ellerime
Nefessiz dolar ruhum karanlık izbelere
Gölgemi kâbus sanıp güneş titrer yerime
Hayallerim zorlanır aklımdan geçenlere

Bahtımın her anına kaderden sayfa açtım
Yaşarken direnirim hayatın sultasına
Kimi zaman miskinlik, oluruna bıraktım
Kimi bonkör takılır balıkçı oltasına

Nankör kısır beyinler yılan zehri akıtır
İhanet çemberinde döner vurgun yazgılar
Bitmeyen ihtiraslar ne yaşamlar karartır
İçten içe kemirir, beni yorar yargılar

Sokulur yamaçlara kızılötesi renkler
Yerleşir gözlerime gökkuşağı çemberi
Hafızamda yer eden, tozpembe olan düşler
Yüzümde esintiler, kokluyorken amberi

Bir rüya âleminde gezinirken bedenim
Yaklaşır usul usul yorgun vücudu yoklar
Kaynar sular beynimde, yıldız dolar gözlerim
Ölümün buzul teni beni içten sorgular

(Serzeniş adlı kitabımdan)

Ecir Demirkıran

Güneş Yanığı

GÜNEŞ YANIĞI

Bir güneş yanığı gamzen de gezer
Lutfetsen dokunsam tenine yeter
Ayrılık kor alev, içimde tüter
Bu hasret bir tufan, yıkar gönlümü
Umudum kabahat , bahtım kabahat
Ne yapsam ne etsem, bulmaz yönümü

Süzüldü bakışlar ağardı saçlar
Bükülen belimde, derman ne arar
Önümde yığılı, durur yamaçlar
Hüzün çemberinde, tutmuş gönlümü
Aklımdan zorum var, bahtım kabahat
Ne etsem ne yapsam, tutmaz sözümü

Korkarım ecelsiz ölüm senmişsin
Kaçıp kurtulamam, engelim sensin
Bu cahil aklıma, tercüman sesin
Yönümü bulmadan al şu gönlümü
Yare Sitemim var, bahtım kabahat
Dağlara taşlara, savur külümü

Ecir Demirkıran

Henüz Zaman Var

HENÜZ ZAMAN VAR

Sokak lambalarının ışığında demişsin
Elinde sonsuz sevgi, Yüreğinde ben olsam
Saçların dalgasında ruhum inceden pişsin
Bu bahar gelmedin yar, yaza henüz zaman var
Usûl usul sokulur, huzunlenen son bahar.

Bilmeden üzdü isem, affımı kabul et yar
Soluksuz bir anında, Mehtabı izle biraz
Göreceksin gecede parlak yıldızlar kayar
gelincik Yaprağından, fal baktık azar azar
Süzülmüştük, şafağa, serin esen Yel gibi
Bu kadar uzak durma, pranga vurur gibi

Hasretin göz yaşımda, mercan olup süzölsün
Bilinmez zamanlara kaçıp gitsekte biraz
Kuşların uğultusu, ormanlardan dökölsün
Veda vaktimi geldi, namelerle sitem yaz
Bu bahar gelmedin yar, yaza henüz zaman var
Usûl usul sokulur hüzünlenen sonbahar.

Vurgun Yüreğim

Ecir Demirkıran

Hep Böyle Kalsın

HEP BÖYLE KALSIN

Duygular ardışık düşer gönlüme

Belliki hicran kaplamış gökyüzünü

Ya ben henüz, gelmedim sana

Ya sen unuttun

Senden tek isteğim

..... Sıcacık ellerini ver ruhum ısınsın

Yada yemyeşil gözlerini

Sen ve gözlerin

hep bende kalsın...

..... Sana ulaşmak gökyüzünde yıldız olmak gibi

..... Ya kayar kaybolursun

Yada aydınlatırsın dört bir yanı

Çek git ne olursun

Bırak hayallerim hep bende kalsın..

ACİR DEMİRKIRAN

Ecir Demirkıran

Hoş Geldin Sefa Geldin

Gül yanak olmuş sende, yanağa değen benim.
Bade dudaklarında, şerbete dönen benim.
Ezgilerden yükselen, ömre bedeldir sesin.
Hoş geldin, sefa geldin, gül kokulu sevgilim.

Od' unda yanan gönül, bilki meftundur sana.
Semazenim kapında, dönerim yana yana .
Hazan olur içimde, sensiz geçen her yılım.
Sefa geldin, hoş geldin, gül kokulu sevgilim.

Dılışkest'tır yolunda, zehir olsada bade.
İlacı sende gönül, bakışı deva derde.
Kabrimde Fatiha'yı ,eksik etme Seher'de.
Sefa geldin, hoş geldin, gül kokulu sevgilim.

Gözlerinde yaradan nuru yansıyor olmuş.
Bu halini görenler, akıldan oluyormuş.
Yalın ayak gezerim, ben bende hiç değilim.
Şefa hoşgeldin, hoş geldin, gül kok ulu sevgilim.

Ecir Demirkıran

İlahi Lutf

karanlığın kıyısından, kalbi kuşatır sesler
korkarım ki kula karşı, kelim kibrimi besler
kor kalemle kerem kılar kelamıyla kibriya
kudretine kasem kılsa kainatı kâm süsler

Leyla'ya layık görülen kays'a mecnun'luk lütuf
lütfedilen leyla diye sevdâ-ul kalptır lütuf
tecelli olmazdı lahza emri ilahi yoksa
zuleyha'ya layık olan yusuftu ona lütuf

rahmet yağmurları düşer ruhu serinler tenin
reyhan'da rahman kokusu ruhsar'ında dem senin
Rüya gibi tabir etsem bu aşkın rânâ'sını
dolaşırken bedenimde halin pür melal senin

Ecir Demirkıran

Kahreden Ayrılık

Hayranınım ben senin silemezler gönlümden
Kahreder bu ayrılık yakar beni derinden

Bir yıldız gibi kayıp delip geçtin gönülden
Tabibe bir sorsalar ilacım kimde diye.

Böylemi olacaktı gizemli aşkın sonu
İki masum aşıktık bozamadık oyunu
Acı içinde geçen ömrümüzün sonunu
Beyhude bir kaprise feda ettin sen niye

Ne bizden önce göçen aşıklara imrendin
Ne hayatı üç pulâ satanlara özendin
Kırılan şu kalbimi nedense hiç görmedin
Vuslat vaktidir şimdi elveda dersin niye

Ecir Demirkıran

Kal Dediğim Yerde Değilsin

Goñnuñmde kal dedigim
yerde degilsin yar
Her aksam kederlendigim
saatler sustu
Ve alaca karanlig^a duñs,lerimdi inen Yuñregim yuñreginde mahpustu.

Bir iz duñs,uñm ic,inde her anım
Ag^lasam yag^mura doñner duygular
Bir bulut olur goñlgen duñs,er. yamac,larımı
Serinler.
bir gurup vakti
sana vurgun her yanım.

Dalgalanır bayrak gibi gururum
Ne deli anlara takıldık
suñrguñn kaldık ellerde
Oñluñmuñne direnmekti
kurs,unlar yag^sa da.
Bunu sen istedin,
ayrılık vakti kor yuñregimde

Sana gelecegim derdin
oñluñm sag^anag^ında.
Kurs,unlar yag^mur olup uñstuñmuñzden gec,se de
Seninle oñluñmuñ s,erbet diye ic,erim. Mazide kaldı
seni kaybettigim
issız aks,amlar.
Sensiz sabahlarıma karanlık damlar.
S,imdi seninle dolu
her guñzel yanım

Artos dag^ı karlı
ufkunda duman
Yamacında seni kaybettigim deli zamanlar
Ezgiler yankılanırdı
Van Goñluñ'nde, Gevas,? ta
usulca dillenen
Bir as,k destanı okunurdu
Ag^ıtlar canlara dokunurdu
Oysa Suñphan' da Siyabend ve Xece^ oñykuñsuñduñr
Dillerde dolas,an.

Bir kardelen c,ic,eg^ine doñnduñ sevdamız Karla bas,layan
yag^mur tanelerinde
kurs,uni^ izler var.
Bir oñmuñr gec,ti uñstünden
Hala as,kın sancısı yuñregimde sızlar.

Serzeniş adlı şiir kitabımdan

Ecir Demirkıran

Katran gibi yıllar

6 MART 2017 / 0 YORUM

Şu deli zamanın çarpık milinde
Dönüyor bilinmez bu yolun sonu
Katran gibi yıllar uzar önümde
Meçhule götürür hınzır oyunu

Neden yıkılır ki dağlar başıma
Bağbanın eline dikenler batar
Bülbülün kaderi gülün elinde
Hasretin ateşi bendimi yıkar

Bu çölde mecnunlar kavrulur narda
Yinede yürürler saba iline
Tahtımı yüklesem hüdhüd kuşuna
Süleyman'a İman etmek muradım
Fravun'un sonudur hüküm musadan
Yarılır kızıl deniz en sığ yerinden
Bilmezmi kaderi asa ucunda
Bu gurur yakarken tacı ve tahtı
Sarılır sonsuzluk yaradanına
Bir nehir getirir musa bebekken
Fravunu o gece bir korku sardı
Hak vaki olunur emir gelirken
İbretlik hikaye, o anda bitti

Ey devran dönersin nereye kadar
Gözlerden yaş değil irindir akar
Güvensiz toplumun çivisi batar
Acıtır yüreği sevgi dilinde

Ecir Demirkıran

Kaybetmek

KAYBETMEK

Belliki gözlerimi acıtıyorsun
Ebru'lerine takılmış yalanların
Mercan güzelliğinde saf ve te inimiz
Tütsülenmiş hayallerim
Sana her bakışım tarumar
Zemheri gülüşün, Buzdan ve ayaz
Bakışını umuduma yükleme
Gönlümde her halin şekilsiz, yalan
Esmer tenli kaldırımlar şahittir.
Seni sayıklarım zaman zaman
Güneşin enseme yaktığı yerde
Boynum bükük gör ne haldeyim.
Soluksuz yaşıyorum
şoluksuz ve yaman.
Ölümün soğuk teninde
hala umuda yolum var.
Sanki Yıldızlara binmiş hayallerim
Kuyruğundan tutmuş gibi zamanın
Göz açıp kapatınca ya dek, bilki yanındayım.
Tabipler, güneş doğarken ölümü bekle demişler
Yüzümde tebessümü toplamam için
Alışamadığım bu dünyadan ayrılmama
engel bir sen varsın.
Mezarıma dizilen her bir taşında
Süretin yansır, görebilirsin
Ve sen hep baş ucumdasın
Ne aşktan umudum var, ne ihanetinden
Hep kaybettim
Beceriksizlik diz boyu ellerimde
Atıp kaçabilsem bir yana
Hasretinden yana yana
dönersem mecnuna
Çölde mahsur kalmış gönlümden
Ve içimin derinliğinden
Seni söküp atmama engel olma
ölüme kalmasın bu iş
Bizim aşkımız destansı değil
Yalana takılmış, yaşadıklarımız.
Bir abartı, bir karartı bizimkisi
Gülden nasiplenmiş ise bülbül,
Dikenine katlanır elbet
Oysa ne biz aşkıttık,
nede aşkı gerçek.
Elde kalan tek şey
Kaybetmek, kaybetmek

29.05.2020

Ecir Demirkıran

Kaybolup gittiğim sensin

Ağlıyorum.. gözlerime,hayalin Şevki düşünce.
Kahroluyor bedenimde,senden yana her ne varsa.
Bahtımızda acı çekmek,kaderde yokluğun varsa.
Sana ulaşmak nasibim,belki mahşere varınca.

Kelimeler kalpte hançer,gözyaşın toprağa düşer.
Yeşeren aşk Filiz'ine, kanımdan bir damla düşer.
Senin Sevda'n benden değil,belki öteler ötesi.
Yokluğuna köprü kurdum, kabrimden sana gelince.

Çıkılmaz bir gırdab tayım,çırpınırım sen sen diye.
Dönüp dururum çarkında, bedende takat kalmadı.
Kaybolup gittiğim sensin,son nefeste yar gel diye.
Varıp baksan ne olurdu, gönül vuslata erince.

Ecir Demirkıran

Kırık umutlar

Uzandım gökyüzüne yıldız toplamak için
Gönlümde yansımandır semayı aydınlatır
Bunca güzellik varken bana meyletmen niçin
Sana her bakışımsa gönlümü rahatlatır

Uzatsan ellerini düşüversek yollara
Bu serap duruşunda zaman ötesi sır var
Sokulursun içime bakınca ara ara
Ruhumda bekleyişin derin bir sancı sarar

Üstünde beyaz tüller narin tenini saklar
Işık gibi parlarsın şavk'ın göğe uzanır
Bu aşkın peşi sıra koşmak gönlümü yorar
Sarılınca hayale akıl halden utanır

Derbeder olmuş beynim çözemiyor soruyu
Karışık duygularda savruk eser arzular
Öyle bir 'hal ki' bende bulamıyor doğruyu
Soru sordukça cevap döner beynimi zorlar

Kırık umutlar durur gönlümün bir yerinde
Ne yıldız kayar gökten ne sen koşarsın bana
Aşk hala yaşıyorsa hissedip en derinde
Bir gün gelir depreşir beni anlatır sana.

Ecir Demirkıran

Kokun siner içime

Hayalimde yansır sana ait her ne varsa
Cevabını sorma bana
Kokun siner içime
nergis misali,
Seni her andığımda hasretin ardı sıra
Sarkıtlar deler ruhumu
erir gibisin her bir yanımda
Sana gönlüm düşer,
sen olursan her anımda
Sana olan susuzluğum depresir sorma bana

Seher yeli eser kızıl rengiyle
Doğan güneş tir alır seni benden Karanlıklara bırakır yansımanı
Oysa sensin vaham
çöl sıcaklığında.
Açılır ışık sacarsın.
Güneşin kucagında Gökküşağı yağmurların ardından,
Tane olup düşersin yanaklarıma

Sele karışır her damla gözyaşım
Sırılsıklam olurum.
Ve mahzun ararım,
bakışlarımda kal,
Bana gel dediğin yerde.
Bir lale zarafetinde
sevdim seni
bakir seherde Ay gibi,
delersin karanlıkları içimde.
Patika yollar kıvrılır
sana gelen her adımla
Nefesim ismin olur
seni ya'd ettiğimde
Hatırla sorma bana

Açtığım papatya falında,Kopardığım her yaprağı elimde taşırdım.
Alıp yutardım tane tane
Çiğnenmesin diye
Dışlerimi hareketsiz tutardım.

Agac kovuklarında bal yapan arılar ısırırken
Çocukluğumun en çilgin zamanını, sakladım Şifa niyetine yanaklarımdan o'perdin
usulca
Her dokunuşunda
baldan tatlanan dudaklarıyla
Seni seviyorum deyişin gelir aklıma korkusuzca

Vurgun yedigim yerdesin TamaraYakamoz yansımasında yem oldu aşkımız balıklara.
Ve sen neredesin deniz gözlü sevdiğim.
Çıra? da titrek duran ışığım olursun her dalga vuruşunda
Sana olan aşkımı hatırla ara sıra.

Serzeniş adlı şiir kitabımdan

Ecir Demirkıran

Kör Düğüm

KÖR DÜĞÜM

Sokaklar suskun bugün, hayallerse kör düğüm
Küskün durur anılar, anlamsız ömür gibi
Her günüm ayrı döngü her dokunuş bir ölüm.
Kan revan halde gönül, mecnuna dönmüş gibi

Meçhule dokunurken, duygularımdır sürgün.
Sanki bende sevdanın, zerresi yok gibiyim
Zemheri havalarda, bana geliver bir gün
Ayrılık anaforu, aşkta borçlu biriyim.

Kuşkular kemiriyor beynimde kör yıkımlar
Soluksuz kalan beynim, yırtık çarşafa benzer
Her anımı çalarken sessizce kaldırımlar
Çiplak cesede benzer, gönlüm soluksuz gezer

O sıcak gülüşünle gözlerime dokunsan
Gönlünde bana bir yer ayırsan ne olurdu
Işıl Işıl parlayıp, Hayalimde gezinsen
Üstüme çöken kasvet, bir anda kaybolurdu

Ne çok özledim seni, gönlüme söz geçmiyor
Zamansız bir ayrılık, çalmıştı kapımızı
Sensizlik beynime yük, yokluğunsa yoruyor
Ulaşılmaz hayaller, kapattı bahtımızı

Ecir Demirkıran

Küskün/

KÜSKÜN

Hudutu çizmişsin, senle aramda
Gönlüme küskünsün fark edemedim
Bir ukte kalmışsın, akan yaramda
Ben Sanin gönlüne yerleşemedim

Baharda güllerin renginde yüzün
Resmine yansımış inceden hüzün
Sevgimden habersiz, gece gündüzün
Gönül defterine, çizdiremedim

Gözlerim uykuya doymaz gecede
Yazdığım şiirler, Herbir hecede
Aşkımı çözerken, son bilmede
Ben sana kendimi sevdiremedim

Sensizlik zor gelir, ruhum zindanda
Coşkun sular gibi, gönle aksanda
Çaresiz aşkımı anlamasanda
Suçluyum kendimi, sevdiremedim

Kayboldu umudum bitti bu ruya
Aşkımı gömerim toprağa, suya
Lutfedip tamam gel demişsin güya
Bu defa gönlüme dinletemedim

SERZENİŞ ŞİİRLER

Ecir Demirkıran

Meftunu Oldum Gül Yüzün

11/03/2018

Meftunu oldum gül yüzün sen ela gözlü dilberin
Sanki cennet bahçesinde dolaşır durur her yerin
Kehribar kaşlarındadır sırrına erdiğim hilâl
Beni yıkar pınarında badeye dönmüş kevserin

Sana hayran hayallerim seninle dolu her anım
Kurulmuşum dergâhına sanki cennette mekânım
Çözüm sende ey gül Nihal olmuşsun gönlüme delâl
Beni eyledin derbeder yoluna fedadır canım

Kays'a çölü gezdiren sen seraba atma ziyamı
Zulmü reva görme bana Lokman'a göster yaramı
Derdest olan kıt ömrümü senin yolunda harcasam
Affına mazhar kılar mı kabul eder mi ricamı

Ecir Demirkıran

Mutsuz

MUTSUZ

Yıkık virane gönül, gel diye ağlıyor bak
Bir tek sen ile bana inan ki sevmek yasak
Ne yapsak söz dinlemez, aşk yürür aksak aksak
Bir ömür geçti dön bak, Bahtımız bize tuzak

İkimiz de mutsuzuz, bu sevda gidişinden
Tükenen umutlarda, bir sen varsın tek neden

Hafızam da kilitli, kalmış gözlerin kaşın
Ömrümüzün sonunu, getirdi ayrılışın
Beynimde senden başka, ne esmer ne sarışın
Bir tek sana vurgunum, geçsede yazım kışım

İkimizde mutsuzuz, bu sevda gidişinden
Tükenen umutlarda, bir sen varsın tek neden

Bu yolun çıkmazın da, kara sevda bizimki
Dermansız derde düştük, çaresizlik bizimki
Bende ki hasretinden, her zerrem yanar sanki
Kararan umutların, dibine gömdük aşkı

İkimizde mutsuzuz, bu sevda gidişinden
Tükenen umutlarda bir sen varsın tek neden

Serzeniş.

,

Ecir Demirkıran

Nazına Beyhude Katlanırmıydım

Gönlümde bu kadar yer etmez İsen.
Nazına beyhude Katlanırmıydım.
Çaresiz gönlüme bir giriversen.
Sana öfke ile hiç bakarmıydım.

Saklanma kimseden sevgimiz belli.
Mecnuna dönmezsem hiç severmiydim.
Derlerki bu aşka düştün düşeli.
Yanarsın diyeni afedermiydim

Dağlara yol yaptım kaçarım senden.
Az biraz seslensen hiç gidermiydim.
Karşılıksız aşk bu ne gelir elden.
Bilseydim ilk günden hiç kanarmıydım.

Mahşerde Hakkı'mı sorsa yaradan.
Yanarım Ateş'te sana kıyamam.
Sitemim duyulsa arşı aladan.
Ateşe elimle hiç atarmıydım.

Ecir Demirkıran

Odam

DUVAR.....

Gözünden nuru çekilen nesne.
Ey ruzgar akıt göz yaşını.
Ne iğrençsin dayanılmaz nefesine.
Kalın örtülerle ört ,günahkar gidişini

PENCERE.....

karşımda oynayan rekkase.
Ey zincire vurulmuş fikir.
Takıldı kaldı heves bir nazik sese.
Hayat melane, ve soysuz devir.
Gök içimde yol yıldızlar yolcu.
Meçhulde bir han,mutlu bir belde.
Çöl istemez oldu bulutlardan su.
Tayfalar isyanda batan gemide
Kuşun gönlünde yer eden heves.
Bir katre göğsünden, taşar evrene
Dünya çırpınışına daracık kafes.
Bu sanat sanatı hakken bilene.
Hayat duyguya barınan tutku.
Son demde boğazdan fişkırın nefes.
Toz pembe hayat bunuda yuttu.
İdamlık oldu hakka giden ses.
Bu bir yığın kemik,haşmetli insan.
Fikir ökçe sini almış yürümüş.
Geride kupkuru iskelet kalan.
Bir salkı şalda hayat çürümüş.
Ecir DEMİRKIRAN
BeğenBeğen · · Paylaş
Ecir Demirkıran

Ecir Demirkıran

Ölümsüz Bir Dünya Yaşatmak Lazım

ÖLÜMSÜZ BİR DÜNYA YAŞATMAK LAZIM

Bir yaşam gülü filizlenmiş aramızda
Kokumsu ıtır
günahlarımıza set çekmiş gibi
Yaşıyoruz pevasızlığı.
Bir yanardağ kopuyor, duran
esaretimin biçimsiz anında.
Gel diyen akşamlarda
Karanlığı yenemiyorsak
Korkunç ifritler yakar dört yanımızı
Savaş baronlarının elinde ölüm
Soğuk bir dünyada yaşamış gibi
Buzdan ayaz.
Ateşten sıcak.
Kurşuni ıslık çalar beynimde
kaçıp vururken zaman
Oysa dün bendeydin, bütün ifritlerse firarda
Mahkumuz bu dünyada
hiçmi kırılmaz aynalar,
Yansımalarda yamulmuş düşler
Şelviler sokağında dolaşır zaman
Önce gözler susar, sonra hayaller
Karanlık bir yalnızlık sarar dört yanı
bahtımız körelmiş bir yerlerde
Sicime takılı boyunların, ahında
Yanıyor insanlık.
Aydınlık dövüyor karanlık duvarları
içerde anlaşılmaz uğultular.
Sayısız işkencelerden geçiyor zaman
Günahlar yıkanmıyor, mabedler ıssız
Gökyüzüne uzanmış zülüm çingirakları.
Ayrılık çok zor, kavuşmak yaman
Dağların ardına saklanmış
Özlem ışıklarının karanlığı yansır,
Dökülür durur Beynimde anılar,
bir tutam yalnızlık
Bir tutam güneş
Bir tutam ölümdür yaşadığımız
Bize ölüm yakışmaz
Ömrümüzün en narin çağındayız
Biliyorum
bir yerlerde durur özgürlük
Yaşatmak için bütün çocukları
Ölümsüz bir dünya yaşamak lazım.

Ecir Demirkıran

Ömrümüz

Solan yaprakta gizli, geçmişten hatıralar
İzdişüm vuran sayfa, anılarla süslenir
Bizi güldüren hayat, ağlatır bu aralar
Bir şarkı olur mazi, ruha dolar beslenir.

Hayatla ilk buluşma, diri durur beynimde
Yükselir bir dağ gibi, Anne hasret içimde
Bir özlem fırtınası eser her bir yerimde
En güzel hatıralar, o yıllarımız meğer

Kalpte titreşim başlar, bir nazlı hava eser
İnceden sızı düşer, akıl virane durur
Gece gündüzüm aynı, beynimi yeller keser
Uykusuz gecelerde, aşk gelir kapı vurur

Korkarsın kaderinden, nede boş geçmiş zaman
Alnımızda yazılan, başa gelir pek yaman
Silinmiş her ne varsa, başımda kara duman
Boş bir çerçeve gibi, durur karşımda meğer

Yeni şiir kitabından

Ecir Demirkıran

Özlem

Başaklar sarardı
Gözler buğday tanesinde
Patika yollar bükmeden kıvrımları
Alıp yalçın kayalara hapsetsem zamanı
Özlediğim bahçelerinde kuşlar ötmez oldu
Sırtında budanmış ağaçların dalları
İki büklüm yürürsün annem
Zamanı peşin sıra sürürsün annem
Ne çok çile çekmişsin, bu garip dünyada
Özledim elinden bir dilim ekmek almayı.
Sana hasret kollarım, sarar uykumu
Belki gelirsin diye yol gözlüyorum
Seni ne çok ne çok özlüyorum.
Yırtık bir resmin durur duvarda
Bir melek edasında beyaz sakalınla
Dalan gözlerime dokun baba
Bak ağlıyorum.
Sensiz nefessiz, sensiz kimsesiz kaldım
Adını bilmediğim bir yakarış bu
Ne çok özlemişim gel deyişini
Güzel günler hep mazide kaldı
Şimdi üstüme yıkılır yıllarım.
Bir yamaçtayım annesiz-babasız
Uçurumun son kıyısında gidişimi
Size gelecek günü bekliyorum.
Belli ki sonsuzluğa bir varış vardı
Tükenmeyen bir yarış vardı.
Köyde ne varsa kurudu baba
Meyvenin hiç tadı kalmadı artık
Virane duruyor bildiğin bağlar
Çağlayanlar bir bir çekildi kurudu heyhat
Nasipsiz kalan bu topraklarda
Yokluğunuzda geçmiyor zaman.
Ne pınar kaldı, ne gelen keklik
Eşkiya talanında yıkıldı bu mekan
Duygularım taşar gözlerimden
Düşer gönlümü yakar derinden
Anlam veremediğim sebepsiz anılar
Ayrılık rüzgarları eser başımda
Tüm sevdiklerim bana yabancı düşer
Sevgisiz topraklarda azap yağmurlarıdır pişer
Ne doğan güneşte rahmet
Ne esen yelde şefkat var
Gideceğim bilmediğim diyarlara
Doğduğum yerlere rahmet yağmurları yağana kadar.

Ecir Demirkıran

Özlemim Yanardağdır

Dilek ağacında yar,bahtım asılı kalmış.
Dilekler ayrı ayrı. Dualar hep aynıymış.
Ellimiz göğe kalkık,Allahım sen kabul et.
Sığındık rahmetine,bizi bize nasip et.

Dergahına kul olduk,yandık aşkın narında.
Uslanmayan gönüldür.döner durur katında.
Mecnunun makamına Leyla'sız varılmıyor.
Senden gayrıya ya rab,Gönül maşuk saymıyor.

Özlem'im yanardağdır,eritir her yanımı,
Arşa ulaştı sesim, yar duymaz feryadımı.
Göklerdeki yıldızlar alır şevkini senden
Elveda ey sevgili umut kalmadı bende.

Ecir Demirkıran

Platonik Aşk

PLATONİK AŞK

Yıldızlara nakşettik, fezaya sardık aşkı
Kurumuş gözlerime bir damla sen düş yeter
Aklımdan geçenleri, biliyormuşsun sanki
Yağmur tanecikleri, tenime seni eker

Anımda çizgilerle, fal baktık, kader diye
Hapsettin duyguları, gözden kirpiğe döktün
Talihin silesiydi senden bana hediye
Saçlarından tel alıp, kalbi yerinden söktün

Ben kalpsizim sayende, sense masum bir güzel
Bende çirkin bulduğun, hatamı yüze söyle
Bunca naz bunca kapris, bunlar hep sana özel
Seni gül kokusundan, çektim içime böyle

Nazına güller ekdim, dönüp bakmadın bile
Bu kadar uzak durma, gönlüm aşına sana
Adaklar adadığın, türbemden niyet dile
Sonsuzluk ülkesine, anılar gönder bana

Ecir Demirkıran

Ruhumu Darp Edip Çekme Bedenden

RUHUMU DARP EDİP ÇEKME BEDENDEN

Şarkılar söyledik her bir fasılda
Adını terennüm ettiğim dilde
Vicdanın körelmiş, bunu sen bilde
Ruhumu darp edip, çekme bedenden

Böylemi sevenin sevene zülmü
Vurduğun hançer'mi, yoksa bir gül'mü
Bana her bakışta, sundun ölümü
Ruhumu darp edip, çekme bedenden

Bir umut bendeki, saklı bir cennet
Bahtım mı bana dar, Çektiğim mihnet
Umudu sen verdin, senden emanet
Ruhumu darp edip, çekme bedenden

Her yanımla titriyor, Hasretim sana
Sukutu hayale, uğratmasana
Ellerin şifadır, yar dokunsana
Ruhumu darp edip çekme bedenden

İnceden sokulur, özlem ateşi
Karanlık dünyamın, sıcak güneşi
Son dem'e dokunduk, duy serzenişi
Ruhumu darp edip, çekme bedenden

Ecir Demirkıran

Saçına Güller Taksam0

SAÇINA GÜLLER TAKSAM

Yaz geldi üzüm gözlüm, başımda sevda yeli
Entarin sarı mavi, türlü renkten dövmeli
Seni sevmek yakıyor, sevda içtiğim belli
Kelebek kanadında, çırpınır duygularım

Yaz gününde şerbetim, gönül serinler biraz
Saçına toka taksam, yanağına bal kiraz

Seher çöker ovaya , dağlarda gezinirsin
Seni çok sevdiğimi, benden iyi bilirsin
Her renkten bir çiçek dik , lale zar'a benzesin
Kelebek kanadında, çırpınır duygularım

Sıcak günde şerbetim , gönül serinler biraz
Saçına toka taksam, yanağına bal kiraz

Başında papatyadan tac örerim sevgiden
Öter Bülbüler güle, hasret yakar derinden
Şu güzel hülyamızın, en temiz kesitinden
Kelebek kanadında, çırpınır duygularım

Çal kemancı bu gece, gönül serinler biraz
Saçına toka taksam, yanağına bal kiraz

Ecir Demirkıran

Seni Gördüğüm Rüyadan

Seni gördüğüm rüyadan çıkıp gelsen bir gece
Dokunsam tenine bir kez ins-u cin misin nesin
Kölen isem sen efendim şiiirimsin her hece
Gönül senden firak düşmez kaderinim ben senin.

Sürme gözlerinde görsem gelecekte bir eser
Sefa sende cefa bende cennetim ol sen benim
Bu aşkın pervanesinde sevda yelidir eser
Kalan ömre tamah etmem feda olsun bedenim.

Sen gelmeden ecel gelse alıp gitse fanimi
Kabrime gülden çiçekler döküversin ellerin
Yüce mevla kavuştursun sende kalan yanıımı
Fatihamı okur bir gün senin dost dediklerin.

Bu gönül ki sende durur zindan hayatı sürer
Korkarım azad olmadan bedenim hakka yürür
Melekler yasta derdimden sende kaldım derbeder
Beddua etmem ben sana yakarı Allah görür..

Ecir Demirkıran

Serin Duygularü

SERİN DUYGULAR

Habar yolla seher, yeliyle olsun
Serin duygular kor, tene dokunsun
Yansıyor dağlara, cemalin konsun
Gönlümün baharı, güneş ışığım
Son sözüm, ilk hecem, gül yüzlüm benim
Gizemli diyardan, sonsuz sevenim

Elimde duruyor, hayalin tutuk
Dökülür dilimden, binlerce nutuk
Sana ne söylesem en güzel natuk
Gönlüme hançeri, saplama benim
Umudum Hasretim, derdim sevenim
Ey hayat meşrebim, gönül çelenim

Avazın dağlardan, dönüşü sensin
Yankılar vadiler, nağmede sesin
Billur damlacığı, sevgiden esin
Gökyüzü cemalin, yansıyor ayda
Bir ışık misali, gönle konarda
Ömrüme dokundun, en son baharda

Sessizliğin bana zindan hayatı
Uzaktan kişniyor muradın atı
Senin her sözünde vucut kaskatı
Sanki Azrailden, ferman yemişim
Bir nefeslik canda, neler çekmişim
Günahım boynunda, son serzenişim

SERZENİŞ

Ecir Demirkıran

Serzeniş

Korkularım sığıyor beynimden ellerime
Nefessiz dolar ruhum karanlık izbelere
Gölgemi kâbus sanıp güneş titrer yerime
Hayallerim zorlanır aklımdan geçenlere

Bahtımın her anına kaderden sayfa açtım
Yaşarken direnirim hayatın sultasına
Kimi zaman miskinlik, oluruna bıraktım
Kimi bonkör takılır balıkçı oltasına

Nankör kısır beyinler yılan zehri akıtır
İhanet çemberinde döner vurgun yazgılar
Bitmeyen ihtiraslar ne yaşamlar karartır
İçten içe kemirir, beni yorar yargılar

Sokulur yamaçlara kızılötesi renkler
Yerleşir gözlerime gökkuşağı çemberi
Hafızamda yer eden, tozpembe olan düşler
Yüzümde esintiler, kokluyorken amberi

Bir rüya âleminde gezinirken bedenim
Yaklaşır usul usul yorgun vücudu yoklar
Kaynar sular beynimde, yıldız dolar gözlerim
Ölümün buzul teni beni içten sorgular

Ecir Demirkıran

Sitem

Karbeyaz gözlerinde yeşilimsi bir bahar
Donuklaşan dünyamı sonsuz hayaller sarar
Aşk vurgunu gönüller sarsıntı yaşıyorken
Gül rengi dünyamızda bülbüle ne hacet var

Ey saki şerbetinden bir yudum aşk şarabı
Sussuz mecnunlara ver, daha doğmadan Nehar
Hüznümden bir meftayım, kaldırsana turabı
Gördüğün eşkalimde maşukun göz yaşı var

Ayrılık kor alevdir çöker bulut misali
Kezzap yerine gökten rahmet yağmuru yağar
Zulmete düşen ruhum taşıyorken vebali
Zulmü reva gören yar neden ahvalim sorar

Ecir Demirkıran

Sitemkar

SİTEMKAR

Gönülden taşanı atma yerlere
Aşka ihanetin düşer dillere
Sitemkar olupta, küssen kadere
Ne geçer eline, düşün sen bir an

Çektiğim çilenin, kıymeti varmi
Bizi yakan nesne Zemheri, harmı
Yoksa gönül çelen zalim bir yarmı
Ne geçti eline düşün sen bir an

Bir kere tebessüm, etseydin bana
Kapında beklerdim, kul olup sana
Bakarken gözüme bir anlasana
Seni sevdiğimi düşün sen bir an

Melodi aşkımın, renkli rüyası
Serde nüksediyor, her hatırası
Duyguyla mantığın, nedir arası
Bilseydin severdin, düşün sen biraz

Suskun kaderimin grift yolcusu
Çekilen dertlerin bitmez tortusu
Şendeki bu nazın, anlamsız pusu
Ne geçti eline düşünsen bir an

SERZENİŞ

Ecir Demirkıran

Sürgüne Mahkum Gönlüm

SÜRGÜNE MAHKUM GÖNÜL

Yaş döktüğüm fincan da, yüzünü görmek için
Donuklaştı hayaller, hasreti içmek için
Yıkılan iç dünyamda, sabrımı ölçmek için
Sürgüne mahkum gönlüm, hala seni bekliyor.

Ömrümün baharına, gülleri ekmedin yar
Beni Mecnunlar gibi, gezdirdin diyar diyar
Seneler heder oldu, işte geldi son bahar
Sürgüne mahkum gönlüm, hala seni bekliyor.

Seni hissediyorum, uzak olsanda benden
Damarda ırmak gibi, akıyorsun derinden
Sevgi diyarında ki, kutsal akan nehirden
Kana kana içmeye, hala seni bekliliyor

İbadet eder gibi, dilim seni anıyor
Bir ömür bekledim yar, yeter içim yanıyor
Kül bastığım yaramdan, aşkı merhem sanıyor
Yaramı sarman için, gönül seni bekliyor

Serzeniş şiirler/26.05.2019

Ecir Demirkıran

Şikayet

ŞİKAYET

Yorgunum yıllara şikayetim var
Umutla baktığım yarınlar firar
Ne gelen ne giden bir şeyler sorar
Kulaktan gönlüme sesim gitmiyor

Mazimden hatıra, anılar serde
Andıkça küllenir yoğrulur derde
Yoluna figürler çizdiğim yerde
Küllerim Savrulur, ruzgar esmiyor

Kökleri çürümüş, dallarda yanık
Yıkılmış yerlerde, Kurumuş yazık
Ey zamansız mekan, ölen her varlık
Bir uyku misali, geldi gidiyor

Rüzgar ten'e vurup çaktı kanımı
Kurtçuklar emerken, her bir yanıma
Beklerken imdada, can cananımı
Musalla taşında, ömür bitiyor

Secdeye kapanan, üryan geceler
Karanlık mahzende, ölüm heceler
Bu yolun sonunda, zor bilmeceler
Sorduğum soruya, fiyat biçiyor

Serzeniş şiirler

Ecir Demirkıran

Tarumar

Gördüğün gönlü kırık, tarumar olan benim
Ayrılık durağında, vuslatı arar tenim
Korkum seninle başlar, yıkılırken bedenim
Ey gönül divanesin, yanımda Yok sevenim
Ay'ın Nur'u yansırken, yüzünde yıldız parlar
Beni sensiz bıraktın, yağar üstüme karlar

Ayrılmasın Gönüller, görmeden zararını
Bilki çıkmam sabaha, beklemeden yarını.
Verdiğin ızdırabın, kimse bilmez ar'ını
kalbe vurulur hançer, bilmez Ahu zararını
Hüznünle geçer günler, kansız kalır damarlar
Aklıma her gelişte, vurur beynimi dağlar

Can'ı Canan'a kurban, eyledin firakınla
Sana nedenli tutkun, biçareyim gör anla
Göze hoş gelen yüzün, kalbe huzurdur özün
Aşka yazılan her söz, anlaşılır zamanla,
Saklandık her birimiz, aşkın parlak şavkına
Anlımıza sürülen, kan kırmızıydı sanma

Yen'i kitabımdan

Ecir Demirkıran

Tenime Yağmur Düşer

Bölünmüş uykuların sebebinde sen varsın
Söner tüm aydınlıklar dört yanımda karanlık
Beden nâr' da yanarken sen içimde kanarsın
Beklediğin son bu mu, cehennemden bir anlık
Verdiğin ıstırabı vicdanında yaşarsın
Vuslatın pençesine düşer sende anlarsın.

Anlıma çizgilerden kader sınırı çizer
Gözden gönül'e akan yorgun hayaller kalır
Esen yel okşadıkça tenimi yağmur süzer
Hülyaya takılan gam hasret yükünü alır
Seni rüyalarımın, atsam hayalin gezer
Çiseler usul usul vurur gönlümü ezer.
Zindan taşları kaygan erimiş zemin sanki
Onca geçen yılları yorgun duvarlar saklar
Şahittir acılara geçmiş zaman olur ki
Çığlığı kulağım da, ağlar şimdi sokaklar
Yosunlaşmış anılar bil ki duvarda durur
Merhametsiz anlarda, bahtım karaya vurur
Seherin ışıkları düşerken zirvelere
Bir sevgili uyanış o nazlı duruş çöker
Yeniden hayat başlar ruhun düştüğü yere
Dilden dile dolaşır asırlar alır gider
Tende yoğrulan ömür akıp geçer makbere
Ardından bir hika'ye, miras kalır bizlere
Bu kutlu yolculukta ne destanlar yazılmış
Pare pare gönüller kim bilir nerde şimdi
Belki uzak zamanda tabletlere kazılmış
Kimi Leyla ve Mecnun kimi Ferhat Şirin'di
Ardından Kerem Aslı seven Mem ile Zin'di
Bedenler toprak olur sevda ölümsüz imiş
Aşkın dilinde özlem, bir kayıp cennet imiş

Sonsuzluk sarmalında geçip giderken zaman
Hangi ana hükmettik bu yokluk diyarında
Gönlümüzde fırtına esiverir pek yaman
Yeşerir tüm acılar beklenmeyen bir anda
Katline ferman çıkar, ulu han otağında
Kapanıp yastığına başında al al duman
Yükselir göklere dek gönül sevdaya harman

Ecir Demirkıran

Tenine reyhanı sürdüm

Tenine reyhanı sürdüm gl kokusundadır nazın
Rehvan ata biniverdin bana ulaşmak muradın
Karşımızda yüce dağlar edep timsali duruşta
Kaf dağından tedesin ayrılık özlemle başlar
Bize sperdir melekler ağyara düştü gönlümüz
Hznnle yanan yüreğim bir çift turna gözle başlar

Derd-i keder gl Hznnle dağıtıyor efkarımı
Benden dilek senden vefa ahdımız mahşere kadar
Bir rüyadan çıkıp geldim hüsn-i cemaline meftun
Bi çaredir gönül bende ma'suk-ı fani neyleyim
Yanar beden hasretinden boynum bükük dergahında
Uğradığım tüm tabipler matemime kara bağlar

Ecir DEMİEKİRAN
(Vurgun Yüreğim Şiir kitabimdan)
Dünya Şiir gününde güzel Őiirlerde buluşmak umuduyla
(Dünya Şiir gününüz kutlu olsun)

Ecir Demirkıran

Tren Garı

TREN GARI

Yıl bin dokuz yüz yetmiş
Gece saat iki,
aklıma Batman garı takılmış
Bir elimde valiz, diğer elimde zehir zemberek duman
Tütüyor sigaram, efkarın en iyisinden
Bir o yana bir buyana
ayak seslerinin ritminde yürüyoruz
Sağ yanımda bir sokak köpeği
Aşına olmuş bana
Oysa bu saate, sarhoşlar dolaşır
Bu şehir sarhoşlarını kaybetti mi ne
Kimbilir hangi şehirdeler
Belkide
bostan korkuluğu
Yalnızlıklarını,
taşıyorlar ellerinde.
Oysa ne çok aşınaydık birbirimize.
İtlere kaldık desene kurban
Ne dertten anlar, ne halden
Bir bilet benimkisi
İstanbul ile aramda
bir bilet mesafesi
Sağ yanımda ise hala sokak köpeği
Beraberce voltalıyoruz kaldırımları
Karanlığı soluyoruz, ışık hüzmelerinde
Oysa İkimizde Karanlıktan ürküyoruz,
Kimbilir hangi Yosma,
hayalinde biletçi amcanın,
gözleri kapalı...
Biraz daha beklesem, horlayacak gariban
Mışıl mışıl Uyuyor koltukta.
bir tık sesi yankılanıyor,
Küçük camdan yansıyor öfkesi
Küfredercesine isteksiz bakışlar.
Defol be adam, gecenin bu saatinde
der gibi,
bakışları üstümde duruyor.
Bir bilet ver?
Batman, İstanbul olsun
Dedim de
Beni anlamıyor,
ne beni ne hayallerimi
Oysa ben Batmanı feda etmişim. İstanbul için.
Hemde aşkın en güçlüsünden
Ben Batmana, Batman bana sevdalıyken bile.
Hasretim büyüyor beynimde
Ne Batmana yar olabildim.
Ne Batman bana
Çekilir hayallerim, boğulur geçmişim günlerin buğusunda tılsımlı yıllar
Sen Batman.

Ne sancılar çektin, sokaklarında
Yinede
Çok güzeldin.
Beraber büyüdük,
önceleri yadırgamadık,
ayrı kalmayı düşünemedik
hayatın acımasızlığını okuyamadık
yazılan alfabelerin lehçelerinin,
ismini bile çözemedik
Sendeki tılsımı bilemedim be Batman
Bunca acıya sebep neydi
Sen büyüdükçe,
ben küçültüp yok olduğumda,
Tanımadığım bir sürü çehre döndü etrafımızda
Gelinlik kız gibiydin,
Peçesiz ve şuh.
Seni yar etmek istemediler bir zaman
Sense, gönül sarayımıza konmuştun
Sonra kandan, duvaklar serdılar üstüne
bana yar olmasanda, bende gönül yaramsın Batman.
Zaman her şeyin ilacı derler
Bunu en çok sen bilirsin
Serseri kurşunları.
Zemheri karanlığını.
ezraillerin kucağındaki ölümü.
Senden iyi bilen yok.
Bir daha gelmesin karanlıklar
Bir daha üstümüze üflenmesin ölüm
Nasıl da bağlanmışım, Batman yar olmuş bana

Ecir Demirkıran

Ve Biz Henüz Çocukluk

VE BİZ HENÜZ ÇOCUKTUK
Bir yanım zorlu yaşam bir yanımda yoksulluk
Uzanır göklere doğru başı dumanlı dağlar
Kar kokan kayalardan ağaçlardan sarkardık
Gece kurt uluması bölerken uykumuzu
Meşe ağaçlarıyla silerdik korkumuzu
Yakıtımız odundu beyhude ısınırdık,
Ati'miz aksak yürür umut yoktu yarından
Bostanında ırgattık, bağında ise rençber
Selvilerin dibinde her öğlen uyuyorduk
Kardan dünyamızdaysa buz kesilir yürekler
Lenger kayağımızla günü bayram ederdik
Ve biz henüz çocukluk bu yalçın dağ köyünde.
Kışın uzun geceler karanlık, ürkütücü
Aşıklar bağdaş kurup türküler çığırırdık
Masalcı başı masal anlatırken derinden
Kulak verir dinlerken pür dikkat kesilirdik
Sanki zamana inat kar yağıyor inceden
Masal kar getirirmiş bunu dermiş büyücü
Ve biz henüz çocukluk bu yalçın dağ köyünde.
Eller buz gibi soğuk, gözlerde donuk bakış
Kardan yol açılırdı bir yılan kıvrımında
Hele çocuk gönlüyle mutluluktu karakış
Buzdan sarkıtlar iner dam üstüne kar yağar
Pencereme el kadar küçük kuşlar konardı
Yem ister gibi mahzun bakıp camı gagalar
Buğday sererdik kar'a, gel de nasiplen diye.
Tavan aralarında kırlangıç yuvaları
Güvercinler sevinçten ne taklalar atardı
Dağa oduna gider daha olmadan seher
Bohçamızda bir soğan bir yavan ekmek vardı
Hele domates olsa midemiz şenlenirdi
Ve biz henüz çocukluk bu yalçın dağ köyünde.
Biz bu zorlu yaşamın çilekeş evlatları
Bağ bozumunda yükten kambur olur sırtımız
Gözlerde şerbet diye üzüm damlacıkları
Buzdan akan suyunda her öğlen yıkanırđık
Ve biz henüz çocukluk bu yalçın dağ köyünde.
Sevdamız iki büklüm iki kelime durur
Bir ucunda mutluluk, diğesinde kan vardı
Öyle bir diyar ki bu zamana meydan okur
Sevdayı töremizce yaşardık her öğünde
Ve biz henüz çocukluk bu yalçın dağ köyünde.

Ecir Demirkıran

Ve Biz Henüz Çocukluk

Bir yanım zorlu yaşam bir yanımda yoksulluk
Uzanır göklere doğru başı dumanlı dağlar
Kar kokan kayalardan ağaçlardan sarkardık
Gece kurt uluması bölerken uykumuzu
Meşe ağaçlarıyla silerdik korkumuzu
Yakıtımız odundu beyhude ısınırdık,
Ati'miz aksak yürür umut yoktu yarından
Bostanında ırgattık, bağında ise rençber
Selvilerin dibinde her öğlen uyuyorduk
Kardan dünyamızdaysa buz kesilir yürekler
Lenger kayağımızla günü bayram ederdik
Ve biz henüz çocukluk bu yalçın dağ köyünde.
Kışın uzun geceler karanlık, ürkütücü
Aşıklar bağdaş kurup türküler çığırırdık
Masalcı başı masal anlatırken derinden
Kulak verir dinlerken pür dikkat kesilirdik
Sanki zamana inat kar yağıyor inceden
Masal kar getirirmiş bunu dermiş büyücü
Ve biz henüz çocukluk bu yalçın dağ köyünde.
Eller buz gibi soğuk, gözlerde donuk bakış
Kardan yol açılırdı bir yılan kıvrımında
Hele çocuk gönlüyle mutluluktu karakış
Buzdan sarkıtlar iner dam üstüne kar yağar
Pencereme el kadar küçük kuşlar konardı
Yem ister gibi mahzun bakıp camı gagalar
Buğday sererdik kar'a, gel de nasiplen diye.
Tavan aralarında kırlangıç yuvaları
Güvercinler sevinçten ne taklalar atardı
Dağa oduna gider daha olmadan seher
Bohçamızda bir soğan bir yavan ekmek vardı
Hele domates olsa midemiz şenlenirdi
Ve biz henüz çocukluk bu yalçın dağ köyünde.
Biz bu zorlu yaşamın çilekeş evlatları
Bağ bozumunda yükten kambur olur sırtımız
Gözlerde şerbet diye üzüm damlacıkları
Buzdan akan suyunda her öğlen yıkanırırdık
Ve biz henüz çocukluk bu yalçın dağ köyünde.
Sevdamız iki büklüm iki kelime durur
Bir ucunda mutluluk, diğerinde kan vardı
Öyle bir diyar ki bu zamana meydan okur
Sevdayı töremizce yaşardık her öğünde
Ve biz henüz çocukluk bu yalçın dağ köyünde.

Ecir Demirkıran

Ve Zamansız yokladı Bu bela ikimizi

karlı dağlara düştü sevdamızın izleri
saçımızda aklarla soğuk buz gibi ölüm
kaçırdı keyfimizi donmuş şafaklar gibi
ve zamansız yokladı bu duygu ikimizi...
gözlerimde belirir bir acaip ürkeklik
ihtirastan yol yaptım mahşere gider sızı
felek yan çizdi diye yük ağır geldi bize
yağmur taneleriydi karların sinesinde
her damla kurşun gibi delip geçti gönlümü
bir bana geldi ecel sensiz tattım ölümü
bu sonsuzluk içinde yürüyorken zamanın
ayın ışığındaydı görünen ayak izi....
rıhtıma yaklaşırken suyu yaran gemiler
sessiz ve titrek yoklar suları ince ince
sokuluyor zamansız içimize usulca
martılar uyanmıştı uykudan ürpererek
öylece yol alındı gece boyu ezgiler....
bir sarhoş narasında üşürken yan sahilde
sokulduk nefesine korkunun ötesinden...
nabzında atıyordu martı süzülüşleri
çarparken dalgalara alabora yürekler
bana senden hatıra hiç bir anı kalmadı
yalnız gözümde kalan gemici feneriydi
vurgun yediğim sendin tükendi tüm ümitler...
Ecir Demirkıran

Yankı

Ey gölgesinde uyuduğum
selvi dalı
titrek bir yaprak düşer
toprağa
ve bozkırlarda
rüzgara inat koşan
rahvan atım
bir alem haşmetinde
umutlarımız.
ey seher yıldızı
savur sabahın serinliğini
ve damlat gözümüze
gece karanlığını.
konmasın pınarıma keklikler
ve alaca karanlığa inat
öten baykuş sesleriydi
bizi uyuykumuzdan uyandıran
korkular hep sessizce
dolar ödümüze
sanki görünmez bir varlık girer içerimize
ve gözlerim arar yıldızları gök yüzünde
kayarken düşer gibi üstümüze
yükselirdi o an ruhumuz,
kabarır en saf duygularımız
ey Süreyya yıldızı
ışığını sal ruhlarımıza
öylece asılırdık saman yoluna
dağ köyünde çocuk öykümüz
ezilir bir kaya dibinde
kimbilir kaç yaşında dolar gönlümüz
tertemiz hisler taşırken fakirhanemiz,
aşık olmayı bile beceremezken.
titrerdi ellerimiz, ayaklarımız
bir yumuşak el
dokunurken tenimize
bilmeden aşık olurduk
yıkılırdı gök kubbe baş ucumuza
ey seher yıldızı sönsen ne olur
güneş dokunur eteğimize

Yeni kitabım

Ecir Demirkıran

Yar Bir Selam Göndersen

YAR BİR SELAM GÖNDERSEN

Yar beni benden ister, vermemek olmaz gülüm
Bir bakış, tebessümün, ederi olsun ölüm
Lal kesilirken dilim, mecnuna döner gönlüm
Canım dan can verirdim , yar bir selam göndersen.

Yürüdüğüm sahilde martılara seslendim
Aşka yürek dağlarken, bilsen neler dilendim
Yeşil gözler altında, beyaz tende ki bendim
Canımdan can verirdim, yar bir selam göndersen

Hasta halimi duyup, geleceksin diyordum
Bu denli vefasızlık sende olmaz diyordum,
Bunca anı yaşarken, küsüp gitmez diyordum
Canımdan can verirdim, yar bir selam göndersen

Bakmıyorsun ardına, ne çileler ekmişsin
Suskunluğum sinemde, derde keder demişsin
Böyle uzak duruşla, aşka veda etmişsin
Canımdan can verirdim, yar bir selam göndersen

SERZENİŞ

Ecir Demirkıran

Yıllar

YILLAR

Gönül sularında yolcuyum yıllar
Yüzümde kırışık, saçımda aklar
Bir mecnun feryadı, gökte yankılar
Merhamet dilerken, ömrüm tükendi

Belliki bu günah bin suça bedel
Dinlemez hükmeden zindandan evvel
Elimde bir kalem, zihnimde cetvel
Yönümü çizerken ömrüm tükendi

Dön diye haykırsam sesim duyan yok
Gözlerin hayalim, bakışların ok
Yürürüm peşinden dizde mecal yok
Takatım yetmeden, ömrüm tükendi

Yazgımız yazılmış, ferman ne arar
Bu aşka izin yok, verilmiş karar
Tabip ilaç sende, şu yaramı sar
Yare Sitemkarken, ömür tükendi

Hazan mevsiminde, hüznün dolaşır
Özlemin yükünü sırtında taşır
Ağaçlar sararır, ölüm yaklaşır
Gözler kapanmadan ömür tükendi

El vurur göğsünde isyan yarası
Bahtımdan süzülen katran karası
Ayrılık korkusu bir baş belası
Kurtulmak istedim ömür tükendi

Ecir Demirkıran

Yolun Sonunda Yar Var

YOLUN SONUNDA YAR VAR

Gizem dolu gençliğin, masalımsı yanın var.
çiçeklere yer olmuş, Yollar yare uzanır
Dört yanımda gözlerin, bende yara izin var
Hangi tacı ve tahtı arıyorsun meçhulde
Yoluna serili bak bedenim ve başım var
çığneyip gidişinde, bunun ne anlamı var.
Sürgünüm sana imiş, kader deyip te geçme
Saçından merdiven yap, göğe tirmansın ruhum.
Bir yıldız benim için, al ki feza kaybolsun
Samanyolun dan sarkıp , süreyyayı sarayım
Gelip geçersin diye Işıktan bir yolum var
Aydınlık yarınıma, nurun haznesi dolsun.
Sokulur hayallerim, umudun son yolcusu
Bir sol yanımda durur bir sağ yanımda yıllar
Geceler sessiz geçer, gündüzler hep sonbahar
şarhoşun narasında ölünce karanlıklar
Duygular yırtık kırık, sevenler Sahipsiz yar
bir sokak bul kendine Kimsesiz Kaldırımlar
Yar diyemedim sana, Bülbül yuvasıymış gör
bizim küçük sevdamız, zayıf bir sülük kadar
yankılanan bir isyan, dökülense duygular
tolapyiver yerlerden her yanım dökük. Kırık
Acelem yoktu amma, yolun sonunda husran
Hava serin ve ayaz ruzgar istilasında
Üşüyor yanaklarım küflü yosunlar kokar
Usulca kaybolanlar, ay'ın yakamozunda.
Güneşi yutar dalga, anıları balıklar
Uyur gibi bıraktım. yokluğun acısını
Eriyordu dünyamız, vurur suyu parçalar .
Gül sarısı Goncalar yüklüydü sevdamıza
sökük hülyalarımda, hasretin beni sarar
en kalbi yeri yarar, titriyorduk derinden
sökülürken duygular sarkıtlar iniyor bak
gönül seni kim sorar, bu hançer yarasında
Deler gibi gönlümü, günah yüklü yolumun
Son umudunda hayat, beden çökmüş ölüme
Yıldızlar kayar gökten, toprak ağlıyor havar
Sakin geç kalma gönül, görünür yerde yar var